

ZADANIA WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UNII EUROPEJSKIEJ

DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS

opracował zespół w składzie:

*Anna Paczosa, Andrzej Błachowicz, Robert Jeszke,
Przemysław Sikora, Sebastian Lizak, Eugeniusz Smol*

Spis treści

WYKAZ SKRÓTÓW I POJĘĆ ZAWARTYCH W OPRACOWANIU	2
WSTĘP	5
CZĘŚĆ I ZADANIA DLA POLSKI – EU ETS	10
1. AUKCJE UPRAWNIENÍ	10
2. PROJEKTY DEMONSTRACYJNE W ZAKRESIE WYCHWYTYWANIA I PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA (CCS) I W DZIEDZINIE INNOWACYJNYCH TECHNOLOGII W ZAKRESIE ENERGII ODNAWIALNEJ (OZE)	13
3. BEZPŁATNE PRZYDZIAŁY 100% UPRAWNIENÍ (UCIECZKA EMISJI CO ₂)	15
4. PRODUKCJA CIEPŁA	20
5. BEZPŁATNE PRZYDZIAŁY UPRAWNIENÍ DLA SEKTORÓW PRZEMYSŁOWYCH NIE NARAŻONYCH NA UCIECZKĘ EMISJI CO ₂	22
6. TYMCZASOWE NIEODPŁATNE PRZYDZIAŁY DLA ELEKTROENERGETYKI	23
7. OGÓLNOWSPÓLNOTOWE WSKAŹNIKI - BENCHMARKI	25
8. KRAJOWE ŚRODKI WYKONAWCZE	27
9. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM	28
10. WYŁĄCZENIE MAŁYCH INSTALACJI OBJĘTYCH RÓWNOWAŻNYMI ŚRODKAMI	30
11. DOSTOSOWANIE LICZBY UPRAWNIENÍ DLA CAŁEJ WSPÓLNOTY, WŁĄCZANIE DODATKOWYCH DZIAŁALNOŚCI I GAZÓW	32
12. ZHARMONIZOWANE PRZEPISY DOT. REALIZACJI PROJEKTÓW KRAJOWYCH (TZW. DOMESTIC OFFSET PROJECTS) I WYKORZYSTANIA DODATKOWYCH JEDNOSTEK Z TYCH PROJEKTÓW	33
CZĘŚĆ II ZADANIA DLA POLSKI – NON ETS	34
1. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM	34
2. SPRAWOZDAWCZOŚĆ, OCENA, NOWELIZACJE I PRZEGLĄD	36
3. DZIAŁANIA KRAJOWE W PRZYPADKU PRZEKROCZENIA LIMITU EMISJI	37
4. PRZEPISY DOT. WYKORZYSTANIA DODATKOWYCH JEDNOSTEK Z PROJEKTÓW KRAJOWYCH	38
5. WŁĄCZENIE LULUCF W PRZYPADKU BRAKU POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO	39
ZAŁĄCZNIK NR 1 - ZADANIA DLA POLSKI WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)	40
ZAŁĄCZNIK NR 2 - ZADANIA DLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)	59
ZAŁĄCZNIK NR 3 - ZADANIA WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE ROZPATRYWANE W PROCEDURZE KOMITOLOGII (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)	66
ZAŁĄCZNIK NR 4 - HARMONOGRAM REALIZACJI ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)	68

WYKAZ SKRÓTÓW I POJĘĆ ZAWARTYCH W OPRACOWANIU

ARE	Agencja Rynku Energii
CCS	<i>Carbon Capture and Storage</i> – wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla
CDM	Mechanizm czystego rozwoju (<i>Clean Development Mechanizm</i>) - jeden z mechanizmów elastycznych, zdefiniowany w art. 12 Protokołu z Kioto. Oznacza działanie inwestycyjne realizowane przez państwo wymienione w Załączniku I do Konwencji Klimatycznej na terytorium innego państwa niewymienionego w tym załączniku, które ma na celu redukcję, uniknięcie lub pochłanianie emisji gazów cieplarnianych, umożliwiając zaliczenie uzyskanych efektów na poczet własnych zobowiązań w ramach Protokołu z Kioto
CER	Jednostka poświadczonej redukcji emisji (<i>Certified Emission Reduction</i>) - wyrażona w ekwiwalencie CO ₂ emisja zredukowana lub emisja uniknięta gazów cieplarnianych otrzymana w wyniku realizacji projektu mechanizmu czystego rozwoju
ERU	Jednostka redukcji emisji (<i>Emission Reduction Unit</i>) - wyrażona w ekwiwalencie CO ₂ emisja zredukowana lub emisja uniknięta gazów cieplarnianych lub 1 megagram (tona) pochłoniętego dwutlenku węgla (CO ₂), otrzymana w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń
EU ETS	<i>European Union Emission Trading Scheme</i> - wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji, którym objęte są gazy cieplarniane, ustanowiony w ramach Wspólnoty Europejskiej
EUA	<i>European Union Allowance</i> - uprawnienie do emisji w systemie EU ETS
GUS	Główny Urząd Statystyczny
JI	Mechanizm wspólnych wdrożeń (<i>Joint Implementation</i>) - jeden z mechanizmów elastycznych, zdefiniowany w art. 6 Protokołu z Kioto. Polega na wspólnej realizacji projektów redukujących emisję gazów cieplarnianych pomiędzy krajami Załącznika I do Konwencji Klimatycznej, umożliwiając zaliczenia redukcji uzyskanej w wyniku inwestycji jednego kraju w innym kraju wymienionym w Załączniku I do Konwencji Klimatycznej
KASHUE	Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji w Instytucie Ochrony Środowiska
Komitet ds. Zmian Klimatu	<i>Climate Change Committee</i> - Komitet przedstawia swoją opinię odnośnie środków zaproponowanych przez KE. Opinia jest przyjmowana kwalifikowaną większością głosów członków komitetu. KE może podjąć decyzję zarówno zgodną jak i nie zgodną z propozycją komitetu. Z uwagi na fakt, iż dyrektywa EU ETS została przyjęta w procedurze kodecycji (współdecydowania) Parlamentu Europejskiego i

	<p>Rady, decyzja KE podlegać będzie kontroli zarówno przez Radę jak i przez Parlament Europejski – tzw. „procedura regulacyjna połączona z kontrolą”</p>
Komitologia	<p>Procedura komitologii (<i>commitology</i>) dotyczy sposobu przyjmowania przez Komisję Europejską (KE) aktów wykonawczych, na podstawie delegacji zawartych w aktach prawnych przyjętych przez Radę. Prace KE są wspierane przez komitety (dlatego nazwa komitologia) w skład których wchodzi eksperci państw członkowskich, na czele których stoi przedstawiciel KE. Komitet do którego odnosi się art. 23 dyrektywy ETS to Komitet ds. Zmian Klimatu (patrz definicja)</p>
LDC	<p><i>Least Developed Countries</i> - kraje najmniej rozwinięte</p>
LULUCF	<p><i>Land Use, Land Use Change and Forestry</i> – użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo zdefiniowane w Protokole z Kioto oraz Postanowieniach z Marrakeszu, w szczególności w decyzji 11/CP.7 oraz decyzji 16/CMP.1</p>
MF	<p>Ministerstwo Finansów</p>
MG	<p>Ministerstwo Gospodarki</p>
MI	<p>Ministerstwo Infrastruktury</p>
MRiRW	<p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p>
MRR	<p>Ministerstwo Rozwoju Regionalnego</p>
MSWiA	<p>Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p>
MSP	<p>Ministerstwo Skarbu Państwa</p>
MŚ	<p>Ministerstwo Środowiska</p>
MZ	<p>Ministerstwo Zdrowia</p>
NFOŚiGW	<p>Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej</p>
non-ETS	<p>Nieobjęta systemem EU ETS część wspólnotowej emisji gazów cieplarnianych</p>
ODA	<p>Oficjalna Pomoc Rozwojowa (Official Development Assistance) - dotacje i pożyczki przekazane instytucjom sektora publicznego państw rozwijających się, przez oficjalne instytucje rządowe państw-dawców lub organizacje międzynarodowe, wspierające przede wszystkim rozwój gospodarczy i budowanie dobrobytu w tych krajach. Pożyczki są liczone jako Oficjalna Pomoc Rozwojowa tylko wtedy, gdy zawierają komponent dotacji o wartości przynajmniej 25 % wartości pomocy. Dodatkowo do Oficjalnej Pomocy Rozwojowej zalicza się pomoc techniczna. Koncepcja ODA została zaproponowana w roku 1969 przez organ OECD - Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (Development Assistance Committee, DAC), a w roku 1970 Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych zaproponowało państwom donatorom aby przeznaczyły 0,7% swoich PKB na ODA</p>
OZE	<p>Odnawialne źródła energii</p>
Pochłanianie	<p><i>Sequestration</i> - usuwanie pierwiastka węgla przez pochłaniacze, np. lasy</p>
Protokół z Kioto	<p>Protokół do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, podpisany podczas trzeciego spotkania COP; Protokół</p>

	wszedł w życie dnia 16 lutego 2005 r.
SIDS	<i>Small Island Developing States</i> - małe rozwijające się państwa wyspiarskie
Ucieczka emisji	<i>Carbon leakage</i> – przenoszenie wysokoemisyjnej produkcji przemysłowej do krajów trzecich (poza Unię Europejską)
UE	Unia Europejska
UKIE	Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
UNFCCC	<i>United Nations Framework Convention on Climate Change</i> - Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu
UOKiK	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

WSTĘP

W dniu 23 stycznia 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła kilka dokumentów, głównie o charakterze legislacyjnym, określanych jako pakiet energetyczno-klimatyczny¹. Dokumenty te mają na celu realizację przyjętych przez Radę Europejską w 2007 r. założeń dotyczących przeciwdziałania zmianom klimatycznym. W myśl tych założeń, do 2020 r. Unia Europejska:

- o 20% zredukuje emisje gazów cieplarnianych w stosunku do poziomu emisji z 1990 r. (z opcją 30% redukcji, o ile dojdzie do zawarcia stosownego międzynarodowego porozumienia klimatycznego);
- o 20% zwiększy udział energii odnawialnej w finalnej konsumpcji energii;
- o 20% zwiększy efektywność energetyczną, w stosunku do prognoz na rok 2020 r.;
- zwiększy udział biopaliw w ogólnej konsumpcji paliw transportowych co najmniej do 10%.

Po prawie rocznych pracach, w grudniu 2008 r. osiągnięto porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim i Radą Unii Europejskiej, tym samym przyjmując następujące akty prawne²:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE, *zmieniającą Dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych* (tzw. **dyrektywa EU ETS**), oraz
- 2) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE w sprawie starań podejmowanych przez państwa członkowskie zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do 2020 r. zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (tzw. **decyzja non-ETS**);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywy Rady 85/337/WE, 96/61/WE, dyrektywy 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (tzw. **dyrektywa CCS**);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/32/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (tzw. **dyrektywa OZE**).

Powyższe dokumenty stanowią próbę wprowadzenia kompleksowego podejścia do zarządzania emisjami gazów cieplarnianych na terenie UE. Dwoma kluczowymi elementami są: **dyrektywa EU ETS** i **decyzja non-ETS**. Oba dokumenty ustanawiają „limity” emisji dla poszczególnych państw członkowskich UE, choć nie są one wyrażone wprost – krajowe

¹ Od momentu wejścia w życie opisanych poniżej aktów prawnych zasadne wydaje się konkretne odnoszenie się do poszczególnych dokumentów i stopniowa rezygnacja z pojęcia „pakiet energetyczno-klimatyczny”, które jest dość nieprecyzyjne.

² Pakiet nie zawiera regulacji dotyczących efektywności energetycznej mimo, że 20% cel w tym zakresie znalazł się w konkluzjach Rady Europejskiej z marca 2007 r.

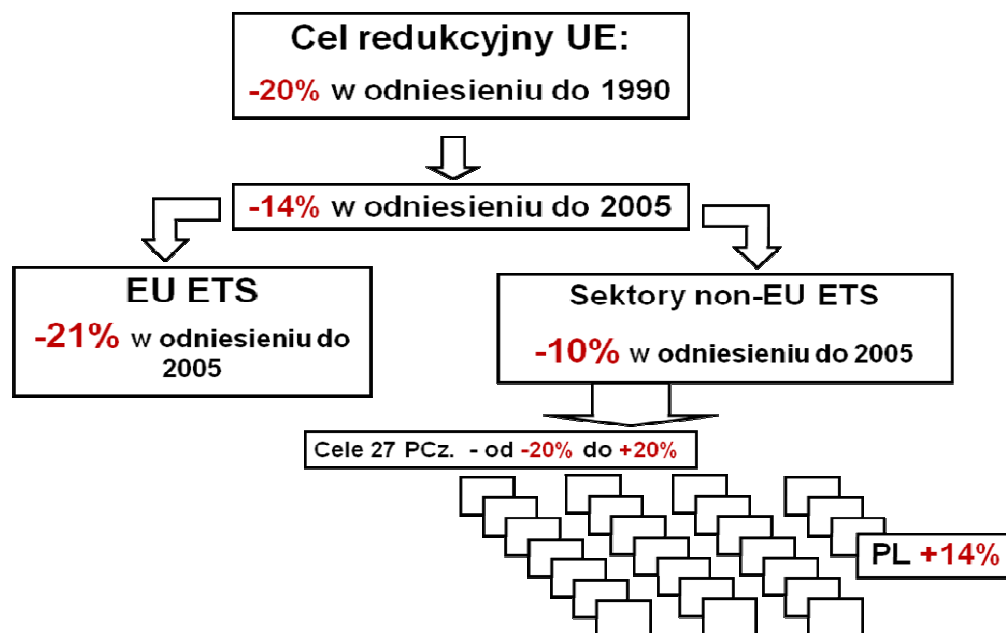
limity emisji podane są bezpośrednio tylko dla non-ETS; limity dla EU ETS wynikają z wielkości całej puli uprawnień dla UE oraz zasad przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji oraz redystrybucji uprawnień sprzedawanych na aukcji.

Z tego też względu niniejsza analiza koncentruje się jedynie na tych dwóch dokumentach, najistotniejszych w kontekście wprowadzanych rozwiązań systemowych. Pozostałe elementy pakietu mają charakter wykonawczy w stosunku do ww. aktów prawnych i obejmują szczegółowo zagadnienia wykorzystania odnawialnych źródeł energii i CCS do realizacji zakładanych w dyrektywie EU ETS i decyzji non-ETS celów.

System EU ETS obejmuje obecnie ok. 12 tys. instalacji w sektorze energetycznym i innych gałęziach przemysłu na terenie UE, odpowiadających za ponad połowę emisji CO₂ i 40% emisji wszystkich gazów cieplarnianych. Tym samym staje się on głównym narzędziem obniżania emisji we Wspólnocie. Zakłada się, że w trzeciej fazie funkcjonowania systemu EU ETS, tj. w latach 2013-2020, powinno dojść do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 21% w porównaniu do poziomu z 2005 r. Pozostałe 60% emisji gazów cieplarnianych (z sektorów nieobjętych systemem EU ETS, tj. m.in. transportu, rolnictwa, budownictwa, sektora komunalno-bytowego) będzie podlegać przepisom drugiego kluczowego dokumentu, którym jest decyzja non-ETS. Decyzja zakłada w skali całej UE 10% redukcję emisji gazów cieplarnianych w okresie 2005-2020. W ramach non-ETS unijny cel redukcyjny został zróżnicowany i część państw członkowskich może zwiększyć swoją emisję. Polska ma możliwość zwiększenia emisji w sektorze non-ETS o 14% w roku 2020 w odniesieniu do roku 2005.

Dyrektywa EU ETS i decyzja non-ETS zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE w dniu **5 czerwca 2009 r.** Wszystkie przepisy dyrektywy EU ETS, za wyjątkiem art. 9a i 11, muszą być transponowane do prawodawstwa krajowego do 31.12.2012 r. Art. 9a i 11 muszą być implementowane już do **31.12.2009 r.**

Rys 1. Sposób realizacji 20% celu redukcyjnego UE zawartego w pakiecie energetyczno-klimatycznym

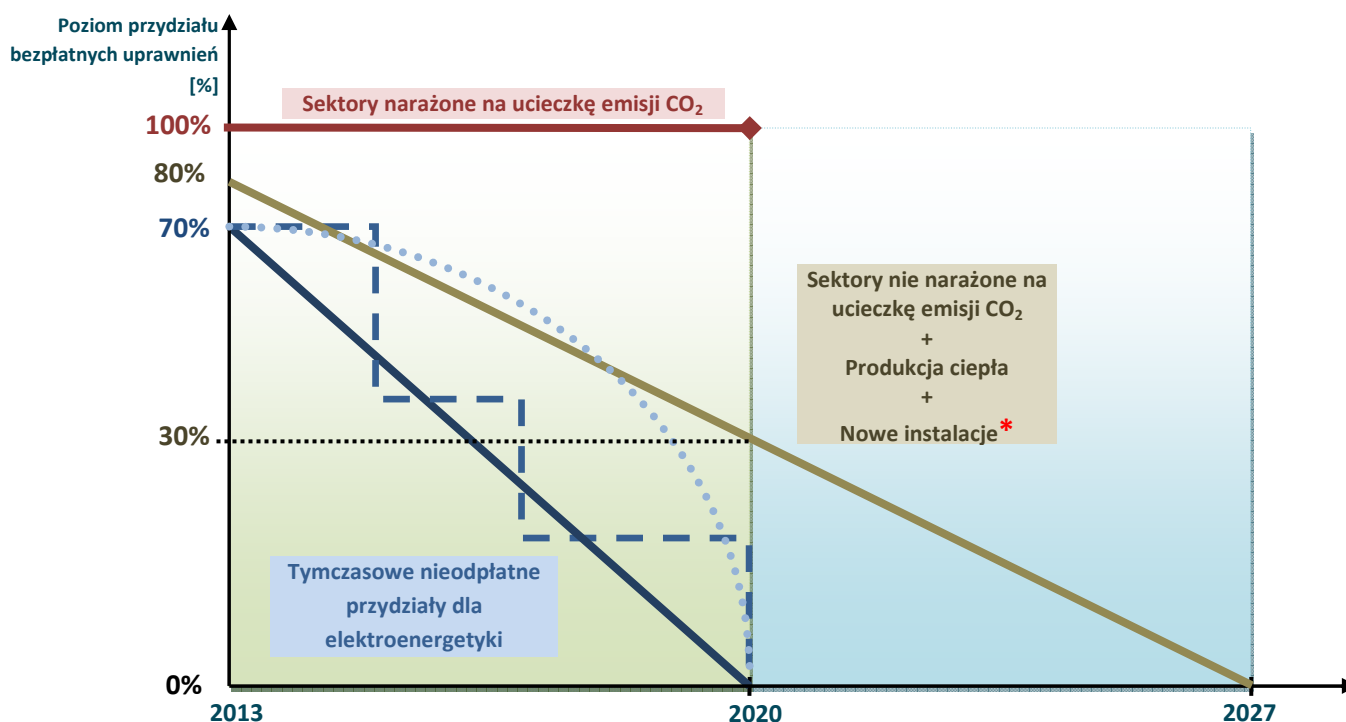

Źródło: na podstawie prezentacji Komisji Europejskiej.

Najistotniejszą zmianą wprowadzaną w systemie EU ETS jest odejście od bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji (EUA) na rzecz obowiązku ich zakupu na aukcjach. Obowiązek ten wprowadzany będzie stopniowo (za wyjątkiem kilkunastu krajów, gdzie sektor elektroenergetyczny będzie nabywał 100% uprawnień na aukcji już od 2013 r.), według różnych ścieżek i w oparciu o zróżnicowane kryteria, w zależności od sektora gospodarki. Dyrektywa zasadniczo dzieli sektory objęte systemem EU ETS na trzy grupy: przemysły narażone na ucieczkę emisji, czyli na znaczne ryzyko przenoszenia wysokoemisyjnej produkcji do krajów trzecich, pozostałe przemysły, w tym produkcję ciepła oraz producentów energii elektrycznej.

Na rys. 2 przedstawiono poziomy bezpłatnych przydziałów uprawnień w zależności od ustalonych w dyrektywie EU ETS zasad. Szczegółowo zagadnienia te zostały omówione w części I niniejszej analizy.

Rys 2. Wielkości przydziałów bezpłatnych uprawnień

Objaśnienie:

- 100% darmowych uprawnień do 2020 r. dla sektorów narażonych na ucieczkę emisji CO₂

- Ścieżka dojścia do pełnego systemu aukcyjnego dla sektorów nie narażonych na ucieczkę emisji CO₂ oraz dla produkcji ciepła

- * W latach 2013-2020 dotyczy także nowych instalacji uprawnionych do otrzymywania uprawnień z rezerwy³

- Przykładowe ścieżki stopniowego dojścia do pełnego systemu aukcyjnego dla elektroenergetyki

Źródło: opracowanie własne KASHUE.

Mając na uwadze przyjęcie pakietu energetyczno-klimatycznego przez Parlament Europejski i Radę UE, jak również prowadzone przez Komisję Europejską dalsze prace nad przygotowaniem instrumentów wdrożeniowych, w tym projektów rozporządzeń i decyzji, istnieje pilna konieczność podjęcia stosownych działań w celu przygotowania naszego kraju, administracji i przemysłów do jak najefektywniejszego wdrożenia nowych obowiązków i przepisów. Niniejsza analiza ma na celu identyfikację i omówienie najistotniejszych

³ W okresie 2013-2020 rezerwa będzie miała ogólnospółnotowy charakter, a jej wielkość określona została na poziomie 5% całkowitej puli uprawnień w tym okresie. Z nieformalnych informacji z KE wynika, iż skłania się ona, aby z rezerwy przyznawać maksymalnie do 50% uprawnień dla nowej instalacji, natomiast drugie 50% dana instalacja będzie musiała kupić na rynku. Podstawową zmianą wprowadzaną przez dyrektywę EU ETS jest rezygnacja z rezerw krajowych na rzecz rezerwy ogólnospółnotowej. Do czasu opracowania przez KE kryteriów rozdziału uprawnień z rezerwy, trudno jest określić, czy będzie ona podzielona równo między wszystkie państwa członkowskie.

zagadnień wynikających z: dyrektywy ETS i decyzji non-ETS, a także wskazanie niezbędnych działań i mechanizmów, które pozwolą przygotować się zarówno do uczestnictwa w dalszych pracach prowadzonych przez Komisję Europejską, jak również pomogą w stworzeniu stosownych ram prawnych, w tym m.in. zmian w przepisach regulujących funkcjonowanie systemu EU ETS w Polsce⁴⁵. Należy jednocześnie zauważyć, że w celu jak najpełniejszego wykonania wskazywanych w analizie zadań i pozyskania informacji istotne jest aktywne zaangażowanie i udział sektorów przemysłowych, w ramach poszczególnych zagadnień.

⁴ Pierwsza wersja analizy została przygotowana w marcu 2009 r. Wersja obecna jest jej uaktualnieniem.

⁵ W niniejszym opracowaniu podstawa prawna każdego zadania jest rozumiana jako numer konkretnego artykułu dyrektywy EU ETS. Jednakże, w celu zwiększenia przejrzystości w nawiasach zostały podane numery artykułów obowiązującej dyrektywy 2003/87/WE, do których odnoszą się bezpośrednio przepisy dyrektywy EU ETS, lub numery artykułów wprowadzanych przedmiotową dyrektywą do obowiązującej dyrektywy.

CZĘŚĆ I

ZADANIA DLA POLSKI – EU ETS

1. AUKCJE UPRAWNIEŃ

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 11 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Dyrektywa EU ETS przyjmuje aukcję jako podstawowy sposób przydziału uprawnień do emisji. Artykuł 10 dyrektywy obejmuje wszystkie przydziały, które na mocy specjalnych uregulowań nie zostały z aukcji czasowo wyłączone (patrz art. 10a, 10b i 10c). Całkowita liczba uprawnień, które zostaną przeznaczone do sprzedaży w drodze aukcji musi być podana przez KE do publicznej wiadomości najpóźniej do 31.12.2010 r.

Całkowita pula uprawnień przeznaczonych na aukcję rozdzielona zostanie pomiędzy państwa członkowskie w oparciu o klucz **88%/10%/2%** (art. 10 ust. 2), gdzie:

- **88%** uprawnień rozdysponowane zostanie na poszczególne państwa członkowskie w oparciu o ich udział emisji w zweryfikowanej emisji z EU ETS w 2005 r. lub 2005-2007 (przyjmowana jest większa z wartości);
- **10%** uprawnień podlegać będzie redystrybucji w oparciu o kryterium PKB/mieszkańca, zgodnie z wartościami określonymi w załączniku IIa dyrektywy;
- **2%** uprawnień podlegać będzie redystrybucji w oparciu o dotychczasowe wysiłki redukcyjne, zgodnie z wartościami w załączniku IIb dyrektywy.

Ponadto dyrektywa zaleca, aby 50% przychodów ze sprzedaży uprawnień (w tym 100% przychodów ze sprzedaży dodatkowych uprawnień w oparciu o komponenty 10% i 2%) przeznaczyć na realizację projektów w ramach polityki klimatycznej, zgodnie z listą celów podaną w art. 10 ust. 3. Nie jest to przepis obligatoryjny. Jednakże istniejący w dyrektywie mechanizm raportowania skali wydatkowanych kwot oraz ich przeznaczenia, razem z raportem wymaganym na mocy decyzji KE 280/2004/WE, zwiększa znacząco moc wspomnianego przepisu.

Pół roku przed podaniem do publicznej wiadomości ogólnej liczby uprawnień do sprzedaży na aukcji, czyli do dnia 30.06.2010 r., wydane zostanie rozporządzenie w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży uprawnień na aukcji tak, by zapewnić prowadzenie aukcji w sposób otwarty, przejrzysty, zharmonizowany i nie dyskryminujący (art. 10 ust. 4). Rozporządzenie to ma być przyjęte w procedurze komitologii⁶. Dyrektywa określa wymagania dotyczące aukcji, kładąc nacisk na zapewnienie równego dostępu do aukcji dla wszystkich, w szczególności małych, podmiotów. W ciągu miesiąca po każdej turze aukcji, państwa członkowskie mają

⁶ Patrz wykaz skrótów i pojęć.

obowiązek złożyć do KE sprawozdanie z jej przebiegu. Sprawozdania te KE opublikuje na swojej stronie internetowej.

Art. 10 ust. 5 dotyczy monitorowania przez KE rynku węglowego oraz corocznych sprawozdań KE w tym zakresie. Sprawozdania te mają zawierać również informacje dotyczące przebiegu aukcji. Państwa członkowskie są zobowiązane do przekazania KE wszelkich niezbędnych informacji co najmniej 2 miesiące przed przyjęciem sprawozdania przez KE. Zapis ten, choć umieszczony w części o aukcjach uprawnień, dotyczy w zasadzie całości funkcjonowania rynku węglowego, co może oznaczać, że KE mogłaby na podstawie tego przepisu wymagać od państwa członkowskiego przekazywania innych informacji, niż tylko tych dotyczących aukcji⁷.

ZADANIE (1):

Aktywne uczestnictwo w procesie tworzenia rozporządzenia o aukcjach, w szczególności w ramach procedury komitologii.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA

Udział w konferencjach oraz grupach roboczych organizowanych przez KE, a także współpraca z prawnikami w PL.

TERMIN: 15.09.2009 r.

Projekt rozporządzenia o aukcjach – 09/10.2009

ZADANIE (2):

Rozpoznanie rynku, zebranie niezbędnych informacji i doświadczeń w celu zorganizowania własnej platformy aukcyjnej (PL opowiada się za aukcją prowadzoną w sposób indywidualny, ale nie wyklucza możliwości jej organizacji na poziomie regionalnym).

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA

1. Udział w konferencjach i szkoleniach w kraju i zagranicą, oraz zorganizowanie spotkania z firmami, które oferują wynajem platformy aukcyjnej i mają doświadczenie w organizacji aukcji uprawnień (Climex, Bloomberg).

TERMIN: 31.12.2009 r.

Projekt rozporządzenia o aukcjach – 09/10.2009

Wstępna propozycja rozporządzenia przygotowana przez KE i przekazana państwom członkowskim – 01/02.2010

2. Przygotowanie analizy i wybór najlepszych dla PL rozwiązań w kwestii: modelu aukcji (aukcja jednej ceny, aukcja wielu cen), częstotliwości jej przeprowadzania (raz w miesiącu, raz w roku), mechanizmów ograniczających dostęp niektórych podmiotów do aukcji (ryzyko spekulacji), oraz oszacowanie potencjalnych kosztów administracyjnych przeprowadzenia aukcji. Materiał ten mógłby być wykorzystywany przy rozmowach na różnym szczeblu z przedstawicielami KE (rodzaj speaking points).

TERMIN: 31.12.2009 r.

⁷ Obecnie p.cz. przekazują coroczne raporty o funkcjonowaniu EU ETS na podstawie art. 21 dyrektywy, który – częściowo zmieniony - pozostaje w mocy.

3. Określenie wstępnej procedury całego procesu organizacji aukcji w PL obejmujący m.in. plan gwarantujący bezpieczeństwo i poufność aukcji, mechanizm rejestracji uczestników oraz zakres informacji podawanych przed i po jej zakończeniu.

TERMIN: 30.09.2010 r.

Wydanie rozporządzenia przez KE w/s harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży uprawnień na aukcji do 30.06.2010 r.

4. Przygotowanie specyfikacji wymagań służących wyłonieniu w drodze przetargu firmy, która dostarczy platformę elektroniczną i obsłuży aukcję w PL.

TERMIN: 30.09.2010 r.

ZADANIE (3):

Podjęcie decyzji o strukturze i celach wydatkowania przychodów z aukcji.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Międzyresortowa dyskusja polityczna o strukturze wydatkowania przychodów z aukcji, także w kontekście przyznawania derogacji dla elektroenergetyki

TERMIN: do 31.09.2009 r.

2. Przeanalizowanie celów wydatkowania przychodów z aukcji pod kątem wyboru tych, które w największym stopniu są spójne z celami polityki klimatycznej i energetycznej Polski oraz zobowiązaniami wobec państw rozwijających się w ramach ODA⁸. W następnej kolejności opracowanie harmonogramu wydatkowania tych środków.

TERMIN: do 31.12.2009 r.

ZADANIE (4):

Przekazywanie KE raz w roku informacji o wielkości i celach wydatkowania przychodów z aukcji, w ramach sprawozdawczości przygotowywanej na podstawie decyzji KE 280/2004/WE.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Opracowanie skutecznego sposobu gromadzenia danych o różnych aspektach funkcjonowania rynku węglowego, w tym przebiegu aukcji.

TERMIN: do 31.12.2009 r.

⁸ Patrz wykaz skrótów i pojęć

2. PROJEKTY DEMONSTRACYJNE W ZAKRESIE WYCHWYTYWANIA I PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA (CCS) I W DZIEDZINIE INNOWACYJNYCH TECHNOLOGII W ZAKRESIE ENERGII ODNAWIALNEJ (OZE)

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE) oraz Załącznik⁹ (oświadczenie KE dot. art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Artykuł 10a dyrektywy EU ETS określa przepisy przejściowe zharmonizowanego i bezpłatnego rozdzielania uprawnień. Art. 10a ust. 8 wprowadza zapis o zarezerwowaniu 300 milionów uprawnień z rezerwy przeznaczonej dla nowych operatorów dla 12 instalacji demonstracyjnych CCS i innowacyjnych OZE.

Lokalizacja projektów demonstracyjnych, z geograficznego punktu widzenia, powinna być zrównoważona, a projekty powinny różnić się pod względem zastosowanej technologii. Kryteria selekcji projektów powinny być obiektywne i przejrzyste, a jednym z najważniejszych kryteriów jest wymóg dzielenia się wiedzą (*knowledge-sharing*).

Wsparcie finansowe dla tych projektów będzie udzielane przez KE za pośrednictwem państw członkowskich i ma charakter uzupełniający w stosunku do podstawowych kosztów ponoszonych przez właścicieli instalacji. Projekty te mogą być także współfinansowane przez poszczególne państwa członkowskie, na terenie których będą one realizowane. Żaden projekt nie może otrzymać więcej niż 15% całkowitej puli uprawnień przeznaczonych przez KE na projekty demonstracyjne, a uprawnienia zostaną udostępnione do 31 grudnia 2015 r.

Załączone do dyrektywy oświadczenie Komisji odnośnie wykorzystania dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień w drodze aukcji przez państwa członkowskie, określa możliwość wykorzystania tych dochodów (w latach 2013-2016) na wsparcie m.in. nowych zakładów energetycznych wyposażonych w instalacje przystosowane do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla. Wsparcie to wynieść może maksymalnie 15% całkowitych kosztów inwestycji w nowe instalacje przystosowane do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla¹⁰.

ZADANIE (5):

wynikające z art. 10a dyrektywy EU ETS

Przygotowanie demonstracyjnych projektów wychwytywania i składowania dwutlenku węgla oraz innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej, aktywne zabieganie o ich wsparcie na szczeblu UE.

⁹ Projekt dyrektywy w wersji przyjętej przez Parlament Europejski zawierał załącznik bez numeru, w którym zawarte są dwa oświadczenia KE. Oświadczenia te stanowią swego rodzaju deklarację Komisji i nie mają z założenia charakteru prawa powszechnie obowiązującego (nie były przedmiotem procesu legislacyjnego zgodnie z art. 251 Traktatu). Ze względu na swój jedynie informacyjny charakter oświadczenia te nie będą publikowane razem z dyrektywą w serii L dziennika urzędowego Unii Europejskiej. Oświadczenia KE mają charakter „zobowiązania moralnego” (jak określił w nieformalnej rozmowie jeden z urzędników KE).

¹⁰ Wsparcie dla CCS odbywa się różnymi kanałami. Oprócz mechanizmu systemu EU ETS (uprawnienia z rezerwy, przychody ze sprzedaży uprawnień) elektrownia w Bełchatowie otrzyma 180 mln euro dofinansowania na budowę instalacji CCS w ramach pakietu naprawczego UE (*Recovery Action Plan*) na lata 2009-2011.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Wytypowanie listy demonstracyjnych projektów wychwywania i składowania dwutlenku węgla oraz innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej, we współpracy z zainteresowanymi instalacjami, wraz z propozycjami własnych źródeł finansowania przedsięwzięć.
TERMIN: 30.09.2009 r.
2. Wybór projektów, które zostaną przedstawione Komisji Europejskiej, wraz ze strukturą ich finansowania.
TERMIN: 31.12.2009 r.
3. Złożenie projektów (ofert) do Komisji Europejskiej.
TERMIN: 15.04.2010 r.
4. Monitorowanie działań KE w zakresie wyboru 12 projektów demonstracyjnych CCS, oraz projektów demonstracyjnych w dziedzinie innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej, z całej Unii Europejskiej, w ramach procesu wypracowywania kryteriów i warunków w odniesieniu do projektów CCS i OZE, w procedurze komitologii.
TERMIN: 31.12.2009 r.

ZADANIE (6):

wynikające z Oświadczenia Komisji do art.10 ust.3 dyrektywy EU ETS

Analiza celowości wydatkowania dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień w drodze aukcji na nowe instalacje do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla - w oparciu o cele polityki klimatycznej i energetycznej Polski.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Przygotowanie mechanizmów i procedur umożliwiających wykorzystanie dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień w drodze aukcji na nowe instalacje do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.
TERMIN: 31.12.2009 r.
2. Ustalenie kryteriów wsparcia nowych instalacji CCS wraz z propozycjami zmian w przepisach.
TERMIN: 30.06.2010 r.

3. BEZPŁATNE PRYZDZIAŁY 100% UPRAWNIENI (UCIECZKA EMISJI CO₂)

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10a ust. 12-17, 10b 9a dyrektywy 2003/87/WE) oraz Załącznik⁸ (oświadczenie KE dotyczy. art. 10a ust. 6¹¹ dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Wprowadzenie obowiązku zakupu uprawnień do emisji na aukcjach nieuchronnie prowadzi do wzrostu kosztów produkcji. W efekcie konkurencyjność niektórych sektorów przemysłu może zostać zagrożona z powodu zwiększenia importu dóbr z krajów nieobjętych systemem EU ETS. W celu ograniczenia ryzyka przenoszenia produkcji oraz emisji poza obszar UE (tzw. *ucieczki emisji CO₂*), dyrektywa EU ETS, w drodze odstępstwa od obowiązku zakupu uprawnień w systemie aukcyjnym, proponuje dla sektorów narażonych na ucieczkę emisji szczególne przepisy (art. 10a i 10b). Ucieczka emisji może mieć charakter **bezpośredni** (wysokie koszty związane z emisją z procesu produkcyjnego) lub **pośredni** (wysokie koszty energii elektrycznej wykorzystywanej do procesu produkcyjnego). Oba elementy mogą też wystąpić razem.

Ucieczka bezpośrednia

Sposób dokonywania przydziału uprawnień dla sektorów narażonych na ucieczkę emisji określony jest w art. 10a ust. 1, 5, 12. Corocznie, w okresie 2013-2020, instalacjom z sektorów narażonych na ucieczkę emisji przysługiwać będzie 100% bezpłatnych uprawnień do emisji (art. 10a ust. 12). Przydział ten odbywać się będzie na podstawie z góry ustalonych (*ex-ante*) wspólnotowych wskaźników stanowiących zachętę do ograniczenia emisji gazów oraz stosowania energooszczędnych technologii (art. 10a ust.1 i 2). Wskaźniki te zostaną odniesione do puli uprawnień nieodpłatnie przydzielonych dla przemysłu, o której mowa w ust. 5. Całkowita pula uprawnień powinna być corocznie obniżana o 1,74% (nie oznacza to, iż przydziały dla poszczególnych instalacji muszą zmniejszać się w dokładnie ten sam sposób).

Uprawnienia muszą być rozdzielane z góry (pkt 23 preambuły oraz art. 11 ust. 1). **Niemożliwe jest więc przyznanie uprawnień w oparciu o rzeczywisty poziom produkcji (*ex post*)**. Jedyłą elastycznością w kwestii korekty przydziałów *ex post* dają zapisy art. 10a ust. 18 i 19. Na ich mocy można cofnąć przydział tym instalacjom, które zaprzestały produkcji oraz zmniejszyć przydział tym, które częściowo zaprzestały działalności, bądź znacznie ograniczyły swoje moce produkcyjne.

Komisja Europejska zobowiązana jest do określenia wykazu sektorów lub podsektorów narażonych na ucieczkę emisji CO₂ (art. 10a ust. 13). Wykaz jest ustalany, poczynając od 31.12.2009 r., a następnie co 5 lat, w konsultacji z państwami członkowskimi i sektorami oraz **po omówieniu na posiedzeniu Rady Europejskiej** (czyli na spotkaniu szefów państw

¹¹ Oświadczenie KE (według stanu na marzec 2009) błędnie kierowało do ustępu 4 lit. a. Nie wiadomo, czy błąd ten zostanie skorygowany.

członkowskich). Wykaz przyjmowany jest w procedurze komitologii. Warunkiem koniecznym znalezienia się w wykazie sektorów jest łączne spełnienie dwóch **kryteriów ilościowych** (art. 10a ust. 15):

- **kosztowego** - stosunek kosztów pośrednich i bezpośrednich produkcji (wynikających z wdrożenia dyrektywy) do wartości dodanej brutto musi wynosić co najmniej 5%;
- **intensywności handlu** - stosunek wartości importu i eksportu do/z UE (z i do krajów trzecich) do wielkości rynku UE – wartość obrotu wewnętrznego i importu, musi wynosić powyżej 10%.

W wykazie znajdą się również te sektory, które spełnią przynajmniej jedno z powyższych kryteriów ilościowych, ale jedynie w przypadku, gdy jego wartość wynosi co najmniej 30% dla kryterium kosztowego lub powyżej 30% dla kryterium intensywności handlu.

Przy ocenie narażonych sektorów pod kątem powyższych kryteriów uwzględnia się średnią cenę uprawnień do emisji CO₂ (EUA), przyjętą na poziomie 30 euro/tonę CO₂, oraz dane dotyczące handlu, produkcji oraz wartości dodanej brutto dla każdego sektora, z trzech ostatnich lat (art. 10a ust. 14).

Ponadto, po określeniu sektorów metodą kryteriów ilościowych, KE może uzupełnić ich wykaz uwzględniając także **kryteria jakościowe** (art. 10a ust. 16), tj.: potencjał redukcji emisji i zużycia energii, obecną i przyszłą specyfikę rynku (elastyczności cenowej popytu), poziom marży.

Dodatkowo, przy ustalaniu wykazu sektorów, powinny być wzięte pod uwagę zobowiązania do redukcji emisji gazów cieplarnianych w tych samych sektorach przemysłowych w krajach trzecich¹² (art. 10a ust. 18).

Na wniosek KE lub państwa członkowskiego, każdego roku istnieje możliwość **uzupełnienia** listy sektorów, w oparciu o kryteria wymienione w art. 10a ust. 13 i 15. Uzupełnienie to odbywa się w procedurze komitologii.

Ucieczka pośrednia

Oprócz uregulowań dotyczących rekompensat związanych z ucieczką bezpośrednią, dyrektywa EU ETS w art. 10a ust. 6 osobno reguluje kwestię rekompensaty ryzyka pośredniej ucieczki emisji, spowodowanej wysokimi kosztami energii elektrycznej przy energochłonnej produkcji. Państwa członkowskie mają prawo do udzielenia pomocy finansowej tym sektorom, które narażone są na wysokie koszty zakupu energii elektrycznej¹³. Wielkość tej pomocy powinna opierać się na najlepszych wskaźnikach pośredniej emisji CO₂ na jednostkę produktu (czyli emisji związanej z produkcją zużywanej energii elektrycznej). Zapisy dyrektywy w zasadzie nie uzależniają możliwości przyznawania rekompensat z tytułu pośredniej ucieczki emisji od faktu zawarcia międzynarodowego

¹² Najprawdopodobniej chodzi tu o kraje niebędące członkami UE oraz te kraje EOG, które nie są objęte systemem EU ETS.

¹³ Przepis ten umożliwia najprawdopodobniej udzielanie pomocy wszystkim sektorom, także tym nieobjętym systemem EU ETS.

porozumienia klimatycznego. Jednakże związek taki istnieje, gdyż w przypadku braku nowego porozumienia, KE wprowadzi, do końca 2010 r., zmiany wytycznych w zakresie pomocy publicznej, by państwa członkowskie mogły skorzystać w ww. przepisu (Oświadczenie KE dot. art. 10a ust. 6¹⁴ zawarte jest w Załączniku⁸). Takie ujęcie tematu w dyrektywie nasuwa wątpliwość, czy w wypadku podpisania międzynarodowego porozumienia możliwe będzie udzielanie bezpośrednich rekompensat w oparciu o art. 10a ust. 6. Ponadto nie jest jasne, kto i na jakich zasadach decydowałby o sektorach, którym należą się rekompensaty związane z pośrednią ucieczką emisji. Należy zauważyć, że zatwierdzenie rekompensat dla sektorów narażonych na ryzyko pośredniej ucieczki emisji nie jest w gestii Komitetu ds. Zmian Klimatu, tylko podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej.

KOMENTARZ: *Procedury związane z rekompensowaniem ryzyka bezpośredniej i pośredniej ucieczki emisji są od siebie niezależne. Jest możliwa sytuacja, iż dany sektor otrzymuje bezpłatne uprawnienia za bezpośrednią ucieczkę emisji oraz rekompensaty finansowe za ucieczkę pośrednią.*

KOMENTARZ: *Należy zwrócić szczególną uwagę na sposób rozdziału darmowych uprawnień. Za wyjątkiem derogacji dla energetyki (art. 10c, gdzie podstawą przydziału mogą być emisje historyczne) wszystkie inne przydziały bezpłatnych uprawnień muszą odbywać się w oparciu o ogólnowspólnotowe i najlepsze wskaźniki (art. 10a ust. 1). Wskaźniki te, po zaproponowaniu przez KE, zostaną przyjęte przez Komitet ds. Zmian Klimatu. Wskaźniki muszą być określone na takim poziomie, by zachęcać do ograniczenia emisji CO₂. Oznacza to w praktyce, że procentowe poziomy bezpłatnych przydziałów uprawnień (100% dla ucieczki emisji, 80% dla pozostałych sektorów) odnoszą się do pewnego poziomu bazowego, który znajdować się będzie **poniżej** rzeczywistych potrzeb emisyjnych instalacji¹⁵. Ostateczny poziom wskaźników dla poszczególnych branż będzie znany po zakończeniu intensywnej negocjacji technicznych i politycznych, które rozpoczęły się w styczniu br. z przedstawicielami KE.*

Ocena sytuacji przez KE

Przepisy dotyczące ucieczki emisji obowiązują w zasadzie tylko w wypadku braku porozumienia międzynarodowego (pkt 25 preambuły). W samym tekście legislacyjnym nie jest to określone wprost. Lista sektorów narażonych na ucieczkę powinna zostać określona do 31.12.2009 r., czyli zaraz po ogłoszeniu wyników COP15 w Kopenhadze, a więc za szybko, by móc uwzględnić wyniki COP15. Dopiero po określeniu tej listy, KE będzie miała czas na wnikliwą analizę. Do dnia 30.06.2010 r. musi przedłożyć Parlamentowi i Radzie

¹⁴ Oświadczenie KE (według stanu na marzec 2009) błędnie kierowało do ustępu 4 lit. a. Nie wiadomo, czy błąd ten zostanie skorygowany.

¹⁵ Na całkowite pokrycie swoich potrzeb emisyjnych mogą liczyć tylko sektory bądź podsektory o niskich wartościach wskaźników emisji.

Europejskiej sprawozdanie analityczne (art. 10b ust. 1). Sprawozdanie to ma służyć ocenie sytuacji w sektorach narażonych na ucieczkę emisji, szczególnie w kontekście przyjęcia nowego międzynarodowego porozumienia klimatycznego. Sprawozdaniu towarzyszyć mają odpowiednie propozycje legislacyjne dotyczące środków przeciwdziałania ucieczce emisji. Mogą one dotyczyć przede wszystkim:

- dostosowania liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych zagrożonym sektorom,
- włączenia do systemu handlu EU ETS importerów produktów, które konkurują z produktami wytwarzanymi przez europejskich producentów w sektorach narażonych na ucieczkę emisji,
- oceny wpływu ucieczki emisji na **bezpieczeństwo energetyczne państw członkowskich**, w oparciu o połączenia transgraniczne (*electricity connections*) wewnątrz i na zewnątrz UE.

Także art. 10a ust. 1 obliguje KE do przeglądu zasad nieodpłatnych przydziałów uprawnień w momencie zatwierdzenia przez UE międzynarodowego porozumienia.

Ocena problemu podwójnych korzyści dla przemysłów

Oparcie rozdziału puli uprawnień do sprzedaży na aukcjach na historycznych emisjach z całości EU ETS, faworyzuje kraje o dużym udziale emisji z sektorów przemysłowych, a małym z sektora energetycznego, w całkowitej emisji. Jest on niekorzystny dla Polski, gdzie udział emisji z sektora energetycznego jest wyjątkowo duży. Problem ten nie został systemowo rozwiązany. Dyrektywa EU ETS (art. 10b ust. 2) zobowiązuje KE do dokonania do dnia 31.03.2011 r. oceny proporcji pomiędzy uprawnieniami przyznawanymi bezpłatnie sektorom narażonym na ucieczkę emisji, a tymi sprzedawanymi na aukcji (w kontekście wyjściowych planów wprowadzenia 100% aukcji w roku 2020). W zależności od potrzeb KE przedstawi odpowiednie propozycje legislacyjne. Zapis ten daje nadzieję na ewentualną korektę tej niesprawiedliwej sytuacji, jednakże dziś brak w nim jakichkolwiek konkretnych wskazań.

ZADANIE (7):

Aktywna współpraca PL z KE przy tworzeniu listy sektorów narażonych na ucieczkę emisji, w szczególności w ramach procedury komitologii.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie konsultacji z prowadzącymi instalacje z sektorów energochłonnych, w celu ewentualnego uzupełnienia danych przesłanych do KE które mogą być potrzebne do spełnienia unijnych kryteriów, i jak najszybsze przekazanie ich Komisji Europejskiej.

TERMIN: 26.06.2009 r.

*wstępna lista sektorów została zaprezentowana przez KE 29.04.2009 r.,
projekt decyzji z listą sektorów będzie przedstawiony przez KE lipiec 2009 r.
przewidywane głosowanie w Komitecie ds. Zmian Klimatu wrzesień 2009 r.
termin określenia ostatecznej wersji wykazu sektorów przez KE to 31.12.2009 r.*

ZADANIE (8):

Przygotowanie wykazu wszystkich instalacji w PL z sektorów określonych przez KE jako narażone na ucieczkę emisji.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Stworzenie listy instalacji z sektorów narażonych na bezpośredni ucieczkę emisji w PL kwalifikujących się do otrzymywania bezpłatnych uprawnień.

TERMIN: 31.05.2010 r.

termin określenia wykazu sektorów przez KE - 31.12.2009 r.

ZADANIE (9):

Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień, jakie na podstawie określonych decyzją KE wskaźników trafią do instalacji (jest to istotna kwestia przy określaniu faktycznej liczby uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji i wynikających z tego tytułu potencjalnych przychodów do budżetu).

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie wewnętrznej analizy dotyczącej określenia liczby bezpłatnych uprawnień w oparciu o przyjęte przez KE zasady bezpłatnego przydziału uprawnień, wskaźniki oraz wykaz instalacji.

TERMIN: 31.05.2011 r.

KE zobowiązana jest przyjąć decyzję dotyczącą zasad nieodpłatnego przydziału uprawnień do 31.12.2010 r. (draft powinien być gotowy wiosną 2010 r.)

ZADANIE (10):

Rozważenie celowości wystąpienia do KE o rozszerzenie wykazu sektorów narażonych na ucieczkę emisji.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

- 1) Sporządzenie bazy zawierających wszystkie wymagane i brane do analizy przez Komisję Europejską dane, służące kwalifikowaniu sektorów narażonych na ucieczkę emisji.
TERMIN: 31.12.2009 r.
- 2) Śledzenie prac KE z zakresie przeglądu listy sektorów narażonych na ucieczkę emisji (KE dokona przeglądu listy w terminie do **30.06.2010r.**) i w konkretnych przypadkach kontakt z KE w celu dodania nowych sektorów do listy.
TERMIN: 30.06.2010 r.
- 3) Stały monitoring sytuacji w sektorach narażonych na bezpośredni ucieczkę emisji w PL, a nieujętych dotychczas w wykazie przyjętym przez Komitet ds. Zmian Klimatu.
TERMIN: 31.12.2010 r. i następnie co roku w terminie **do 31.12.**

ZADANIE (11):

Analiza i podjęcie decyzji o rekompensowaniu sektorom energochłonnym ponoszonych kosztów w celu zapobieżenia pośredniej ucieczce emisji, przy wykorzystaniu środków krajowych.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA: *(w przypadku podjęcia decyzji o udzielaniu rekompensat)*

Stworzenie mechanizmów zawierających kryteria kwalifikujące do otrzymywania rekompensat, wskazujących źródła finansowania oraz instytucję obsługującą, a także zapewniających zgodność z zasadami pomocy publicznej.

TERMIN: 31.03.2011 r.

KE do 31.12.2010 r. przyjmie niezbędne zmiany w zasadach pomocy publicznej¹⁶

4. PRODUKCJA CIEPŁA

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10a ust. 4 i 11 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Produkcja ciepła sieciowego oraz ciepła wytwarzanego w wysokosprawnej kogeneracji, zdefiniowanej w dyrektywie 2004/8/WE w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii, ujęta jest w sposób szczególny (definicja wysokosprawnej kogeneracji). Sektory te mogą otrzymać darmowe uprawnienia na podobnych zasadach, jak sektory przemysłowe nie narażone na ucieczkę emisji (patrz rozdział 5, poniżej) – czyli maksymalnie 80% darmowych uprawnień w 2013 r., 30% w 2020 r. i 0% w 2027 r., a spadek liczby dostępnych darmowych uprawnień musi być stały przez cały okres. Przydział darmowych uprawnień odbywać się będzie na podstawie z góry ustalonych (*ex-ante*) wspólnotowych wskaźników. Zgodnie z art. 10a ust. 5 uprawnienia do emisji na produkcję ciepła stanowią część puli uprawnień dla przemysłu, jednakże przepis ten osobno nakazuje redukcję corocznej puli dla tego sektora o 1,74% (zgodnie z art. 9).

KOMENTARZ: Z uwagi na zauważoną niespójność przepisów dyrektywy, może pojawić się ryzyko podwójnej redukcji liczby dostępnych uprawnień dla wytwórców ciepła: raz w ramach „podpuli” dla ciepła, drugi raz w ramach całej puli dla przemysłu.

Polska powinna być w tym obszarze bardzo aktywna, gdyż ponad 50% ciepła sieciowego, produkowanego w UE-27 przy wykorzystaniu węgla kamiennego, pochodzi z polskich systemów ciepłowniczych.

Uprawnienia na produkcję ciepła muszą być rozdzielane z góry (pkt 23 preambuły oraz art. 11 ust. 1). **Niemożliwe jest więc przyznanie uprawnień w oparciu o rzeczywisty poziom produkcji (*ex post*).** Jedyną elastycznością w kwestii korekty przydziałów *ex post* dają

¹⁶ Zgodnie z oświadczeniem KE z załącznika do dyrektywy EU ETS, KE zobowiązuje się w przypadku braku międzynarodowego porozumienia, przyjmując do końca 2010 roku, nowe wytyczne w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Na dzień dzisiejszy nie znana jest procedura w jakiej wytyczne te miałyby zostać przyjęte. Wiadomo jednak, iż państwa członkowskie będą mogły wyrazić swoją opinię w tym temacie. Wydaje się zatem zasadne, aby UOKiK pełnił rolę organu odpowiedzialnego za monitorowanie prac KE w tym zakresie i poinformowanie innych resortów w przypadku pojawienia się propozycji nowych wytycznych.

zapisy art. 10a ust. 18 i 19. Na ich mocy można cofnąć przydział tym instalacjom, które zaprzestały produkcji oraz zmniejszyć przydział tym, które częściowo zaprzestały działalności, bądź znacznie ograniczyły swoje moce produkcyjne.

ZADANIE (12):

Określenie wielkości emisji pochodzących z wysokosprawnej kogeneracji w podziale na produkcję energii elektrycznej i ciepła.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie konsultacji z branżą elektrociepłowni, zebranie danych od instalacji.

TERMIN: 31.12.2009 r.

ZADANIE (13):

Stworzenie listy instalacji produkujących ciepło, które mogłyby zostać zakwalifikowane do otrzymywania bezpłatnych uprawnień do emisji.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie konsultacji z branżą i wewnętrznej analizy.

TERMIN: 31.05.2010 r.

ZADANIE (14):

Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień, jakie na podstawie określonych projektem decyzji KE wskaźników trafią do instalacji produkujących ciepło w każdym z lat okresu 2013-2020.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie wewnętrznej analizy w oparciu o przyjęte przez KE zasady nieodpłatnego przydziału uprawnień, w tym wskaźniki, a także zmniejszający się procent nieodpłatnie przydzielanych uprawnień oraz wykaz instalacji.

TERMIN: 31.05.2011 r.

*KE zobowiązana jest przyjąć decyzję dotyczącą zasad nieodpłatnego przydziału uprawnień do **31.12.2010 r.** (draft powinien być gotowy wiosną 2010 r.)*

5. BEZPŁATNE PRYZDZIAŁY UPRAWNIEŃ DLA SEKTORÓW PRZEMYSŁOWYCH NIE NARAŻONYCH NA UCIECZKĘ EMISJI CO₂

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10a ust. 1, 5, 11 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Sektory przemysłowe nie narażone na ucieczkę emisji CO₂ mają prawo otrzymać część uprawnień do emisji bezpłatnie. Od 2013 roku bezpłatne uprawnienia będą stanowić maksymalnie 80% puli, po czym przydział ten będzie corocznie zmniejszany w stałym tempie tak, by osiągnąć maksymalnie poziom 30% w roku 2020 i 0% w 2027 r. Przydział darmowych uprawnień odbywać się będzie na podstawie z góry ustalonych (*ex-ante*) wspólnotowych wskaźników. Pula emisji dla tych sektorów powinna spadać o 1,74% rocznie, ale nie oznacza to, iż poziomy wskaźników lub przydziały dla poszczególnych instalacji muszą zmniejszać się w dokładnie w ten sam sposób.

W praktyce rzeczywista liczba darmowych uprawnień przeznaczonych dla sektorów przemysłowych nie narażonych na ucieczkę emisji będzie znana w momencie, gdy całkowita pula bezpłatnie przydzielonych uprawnień dla przemysłu zostanie pomniejszona o liczbę uprawnień odpowiadających emisji sektorów narażonych na ucieczkę oraz o część przynależną dla produkcji ciepła.

Uprawnienia muszą być rozdzielane z góry (pkt 23 preambuły oraz art. 11 ust. 1). **Niemożliwe jest więc przyznanie uprawnień w oparciu o rzeczywisty poziom produkcji (*ex post*).** Jedyną elastycznością w kwestii korekty przydziałów *ex post* dają zapisy art. 10a ust. 18 i 19. Na ich mocy można cofnąć przydział tym instalacjom, które zaprzestały produkcji oraz zmniejszyć przydział tym, które częściowo zaprzestały działalności bądź znacznie ograniczyły swoje moce produkcyjne.

ZADANIE (15):

Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień, jakie na podstawie określonych decyzją KE wskaźników trafią do instalacji przemysłowych nie narażonych na ucieczkę emisji w każdym z lat okresu 2013-2020.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przeprowadzenie wewnętrznej analizy w oparciu o przyjęte przez KE zasady bezpłatnego przydziału uprawnień, w tym wskaźniki, a także zmniejszający się procent nieodpłatnie przydzielanych uprawnień oraz wykaz instalacji.

TERMIN: 31.05.2011 r.

KE zobowiązana jest przyjąć przepisy wykonawcze dotyczące zasad bezpłatnego przydziału uprawnień do 31.12.2010 r. (draft powinien być gotowy wiosną 2010 r.)

6. TYMCZASOWE NIEODPŁATNE PRZYDZIAŁY DLA ELEKTROENERGETYKI

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Art. 10c wprowadza wyjątki od postanowień art. 10, który jako podstawowy sposób przydziału uprawnień do emisji przyjmuje aukcję oraz art. 10a, który przewiduje bezpłatne przydziały dla sektorów przemysłowych. Przedmiotowe wyjątki definiowane są w taki sposób, iż bezpłatne uprawnienia na produkcję energii elektrycznej mogą otrzymać te podmioty, które funkcjonowały w dniu 31.12.2008 r., lub wobec których fizycznie wszczęto proces inwestycyjny przed 31.12.2008 r. po spełnieniu jednego z trzech warunków (art. 10c ust. 1)¹⁷. Pierwsze dwa warunki dotyczą niedostatecznej integracji krajowej sieci z siecią UCTE¹⁸ (warunek ten spełniają kraje nadbałtyckie – Litwa, Łotwa i Estonia oraz Cypr i Malta), a trzeci wprowadza próg zależności od jednego paliwa kopalnego > 30% oraz poziom PKB na mieszkańca < 50% średniej UE (warunek ten spełniają Polska¹⁹, Czechy, Węgry, Bułgaria i Rumunia)²⁰. Maksymalny przydział bezpłatnych uprawnień to 70% w roku 2013. Przydział ten ma się stopniowo zmniejszać do 0% w roku 2020 (art. 10c ust. 2). Pojęcie „stopniowo” nie narzuca konkretnego tempa, ale może być przedmiotem rozbieżnych interpretacji. Dyrektywa przewiduje możliwość przedłużenia okresu derogacji po roku 2020, jeśli dane państwo członkowskie o to wystąpi, a KE zaakceptuje ten wniosek i zaproponuje stosowne rozwiązania legislacyjne, oceniając do końca 2017 r. postępy w realizacji krajowego planu inwestycyjnego.

KOMENTARZ: Warunki uzyskania derogacji umożliwiają ich zastosowanie tylko dla 10 nowych członków UE. Dlatego wskazane jest pilne opracowanie stanowiska Polski i rozpoczęcie konsultacji z zainteresowanymi operatorami, celem wspólnego przygotowania się do dyskusji z Komisją Europejską.

W celu uzyskania derogacji, państwo członkowskie musi przedłożyć KE do 30.09.2011 r. wniosek (art. 10c ust. 5) zawierający:

- potwierdzenie spełnienia kryterium progowego;
- metodę rozdziału uprawnień i liczbę uprawnień przewidzianych dla poszczególnych instalacji;
- wykaz instalacji wraz z liczbą przydzielonych uprawnień ;
- krajowy plan inwestycyjny (patrz poniżej) zawierający także przepisy dotyczące sposobu monitoringu realizacji krajowego planu inwestycyjnego;
- dowody, że plan nie stwarza zakłóceń konkurencji.

KE ma 6 miesięcy na ewentualne odrzucenie wniosku. Jednym z elementów wniosku o derogację jest krajowy plan inwestycyjny (art. 10c ust. 1). Musi on pokazywać, że państwo

¹⁷ Interpretacja „fizycznego wszczęcia procesu inwestycyjnego” (physically initiated) jest sprawą trudną i skomplikowaną, gdyż nie istnieje jednoznaczna wykładnia tego pojęcia. W ostatnich miesiącach KE na kilku prezentacjach pokazywała sformułowanie „w trakcie budowy” (under construction) jako interpretacja wspomnianego zapisu.

¹⁸ UCTE - Unia dla Koordynacji Przesyłu Energii Elektrycznej (Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity)

¹⁹ Polska wymieniona jest na liście krajów spełniających warunki derogacji w komunikacie prasowym Rady UE (Council adopts climate-energy legislative package”, EU Council press release, 6.04.2009, 8434/09).

²⁰ Kraje spełniające kryteria derogacji podano za: „Council adopts climate-energy legislative package”, EU Council press release, 6.04.2009, 8434/09

członkowskie planuje inwestycje modernizacyjne, a także inwestycje związane z dywersyfikacją swej struktury energetycznej (paliwowej) i źródeł dostaw. Wartość inwestycji powinna **w możliwym zakresie** odpowiadać wartości rynkowej bezpłatnie przydzielanych uprawnień. Ponadto plan powinien uwzględniać konieczność jak największego ograniczenia wzrostu cen energii, który mógłby nastąpić w sytuacji 100% aukcjoningu (braku derogacji). Okres inwestycji liczy się już od momentu wejścia w życie dyrektywy, co prawdopodobnie stanie się w czerwcu 2009 r. KE planuje jesienią 2010 wydać wytyczne dotyczące opracowania planów²¹. Corocznie państwo członkowskie będzie przedstawiać KE sprawozdanie z wykonania planu.

Podstawą przydziału uprawnień mogą być albo emisje historyczne z okresu 2005-2007, albo wskaźniki emisji ważone rodzajem paliwa²². Państwa członkowskie mogą ograniczyć zbywalność przydzielonych bezpłatnie uprawnień i dopuścić ich wykorzystanie jedynie do pokrycia emisji własnej danej instalacji za dany rok (w trybie art. 10c).

ZADANIE (16):

Przeprowadzenie analizy celowości wystąpienia przez PL o derogacje, wraz z określeniem ewentualnej liczby objętych podmiotów i liczby uprawnień przeznaczonych do bezpłatnego przydziału w ramach derogacji, także w kontekście wielkości przychodów z aukcji

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Podjęcie bezpośrednich kontaktów z podmiotami zainteresowanymi derogacjami, w tym z tymi, które fizycznie rozpoczęły inwestycje w 2008 r. oraz opracowanie metod i kryteriów weryfikacji zgłoszonych do derogacji, potencjalnie fizycznie rozpoczętych w 2008 r. inwestycji.

TERMIN: 30.06.2009r.

2. Analiza zgodności wystąpienia o derogacje ze strategią właścicielską w sektorze energetycznym.

TERMIN: 30.09.2009r.

3. Analiza dotycząca możliwej podstawy przydziału uprawnień (emisje historyczne, czy wskaźniki emisji?).

TERMIN: 30.09.2009r.

ZADANIE (17) : *W przypadku wystąpienia przez PL o derogacje*

Przygotowanie krajowego planu inwestycyjnego (art. 10 c ust. 1), w tym wybór podstawy przydziału uprawnień (emisje historyczne, czy wskaźniki) oraz podjęcie decyzji o ograniczeniu ich zbywalności.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Opracowanie, w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami, krajowego planu

²¹ Informacje uzyskane w nieformalnych rozmowach z KE w kwietniu 2009.

²² Występuje tutaj pewna rozbieżność w wersji angielskiej i polskiej dyrektywy. Skutkuje ona brakiem pewności, czy mowa jest o wskaźnikach specyficznych dla danych rodzajów paliw, czy też jednym wskaźniku ważonym bilansem paliwowym. W sytuacji małego udziału mocy gazowych w bilansie produkcji energii elektrycznej w Polsce może nie mieć to ogromnego znaczenia, ale niejasność interpretacyjna pozostaje faktem.

inwestycyjnego zawierającego, o ile będzie to prawnie możliwe, mechanizm gwarantujący realizację zawartych w nim przedsięwzięć.

TERMIN: 31.03.2010r.

ZADANIA (18): *w trakcie obowiązywania derogacji*

- Przygotowanie corocznego sprawozdania z wykonania krajowego planu inwestycyjnego.
- Stały monitoring realizacji derogacji oraz analiza celowości wystąpienia do KE o przedłużenie derogacji na okres po 2020 r.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Opracowanie skutecznego sposobu monitorowania inwestycji w ramach krajowego planu inwestycyjnego na potrzeby corocznego sprawozdania.

TERMIN: 1.01.2011r.

UWAGA! Kwestia przedłużenia czasu obowiązywania derogacji jest na tyle odległa, że nie została szczegółowo ujęta w tym materiale.

7. OGÓLNOWSPÓLNOTOWE WSKAŹNIKI - BENCHMARKI

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 12 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 10a ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/87/WE)

OPIS ZAGADNIENIA: W okresie 2013-2020 podstawą przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji mają być wskaźniki emisyjne (*benchmarks*). Do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja Europejska zobowiązana jest przyjąć zharmonizowane przepisy wykonawcze dotyczące rozdzielania bezpłatnych uprawnień. Wspomniane przepisy wykonawcze mają tak określić poziom wspólnotowych wskaźników, aby nie dawały one zachęt do zwiększania emisji.

Wskaźniki będą wyznaczone dla produktów każdego sektora i podsektora, nie zaś czynników produkcji. Komisja Europejska przyjmuje jako punkt wyjścia do wyznaczenia wskaźników średnią z 10 procent najbardziej wydajnych instalacji w Unii Europejskiej w danym sektorze lub podsektorze. Sposób realizacji wymogu 10% jest ciągle przedmiotem dyskusji.

Na dzień przygotowania niniejszego materiału (koniec maja 2009 r.), Komisja Europejska zleciła firmie Ecofys zbadanie sektorów i podsektorów w Unii Europejskiej w celu wyznaczenia wskaźników. Wstępne wyniki analizy przeprowadzonej przez Ecofys mają być znane na jesieni 2009 r.

O ile powyżej opisane zasady stosowane mają być wprost w przypadku puli przemysłowej (sektory narażone na ucieczkę emisji, pozostałe sektory, produkcja ciepła), o tyle ich

stosowanie przy bezpłatnych przydziałach dla elektroenergetyki (w oparciu o art. 10c) nie jest do końca jasne²³. Teoretycznie przepisy art. 10c nie są bezpośrednio związane z przepisami art. 10a. Jednak to Komisja Europejska musi zatwierdzić wniosek państwa członkowskiego o przyznanie derogacji, a tym samym zaakceptować poziom wskaźników, jeśli miałyby być one podstawą przydziału uprawnień. Nie jest przy tym jasne, czy zasady wyznaczania wskaźników dla puli przemysłowej będą wiążące także dla elektroenergetyki.

ZADANIE (19):

Aktywne uczestnictwo w procesie tworzenia ogólnowspólnotowych wskaźników.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Przekazanie uzupełnionego formularza danych do Ecofys.

TERMIN: 5.06.2009 r.

2. Udział w grupie roboczej ds. benchmarków Komitetu ds. Zmian Klimatu.

TERMIN: zadanie ciągłe

ZADANIE (20) (w zależności od rozstrzygnięć z zadania nr 15):

Koordinacja opracowywania zasad przydziału nieodpłatnych uprawnień dla elektroenergetyki z innymi państwami, które planują wystąpić o derogacje.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Bieżący kontakt z ekspertami w państwach członkowskich planujących wystąpienie o derogacje.

TERMIN: zadanie ciągłe

²³ Podstawą przydziału bezpłatnych uprawnień dla elektroenergetyki mogą być albo emisje historyczne, albo wskaźniki (patrz rozdział 6)

8. KRAJOWE ŚRODKI WYKONAWCZE

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 13 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 11 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Art. 11 dyrektywy EU ETS przewiduje, że państwa członkowskie sporządzą i prześlą do Komisji Europejskiej, nie później niż do 30 września 2011 r., wykaz instalacji objętych systemem ETS i wykaz instalacji dla których przewidywany jest bezpłatny przydział uprawnień.

ZADANIE (21):

Opublikowanie i przekazanie KE wykazu wszystkich instalacji objętych systemem EU ETS wraz z wykazem tych instalacji dla których przewidziano bezpłatne przydziały uprawnień.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Sporządzenie wykazu instalacji objętych zakresem EU ETS.
2. Sporządzenie wykazu instalacji, dla których przewidziano bezpłatne uprawnienia.

TERMIN: 30.06.2011 (*sugerowany wewnętrznie*); **termin ostateczny: 30.09.2011 r..**

KOMENTARZ: *Art. 11 należy transponować do krajowego porządku prawnego do dnia 31.12.2009 r.*

9. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 13 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 11a dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Kwestie wykorzystania w ramach EU ETS jednostek CER i ERU pochodzących z realizacji projektów JI i CDM zostały uregulowane w nowym art. 11a dyrektywy EU ETS. W zakresie kwestii ilościowych przepisy te stanowią, że istniejące w UE instalacje będą mogły sumarycznie w okresie 2008-2020 (razem II i III okres rozliczeniowy) wykorzystać do rozliczania własnej emisji jednostki CER/ERU do wyższego z poziomów:

- poziomu dopuszczonego dla nich w okresie 2008-2012 lub,
- poziomu minimum 11% przydziałów otrzymanych w okresie 2008-2012, przy czym przewidywany jest wyższy niż 11% poziom dla tych instalacji, których stosunek sumy darmowych uprawnień do emisji i limitu wykorzystania jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012 do zweryfikowanej emisji z tych instalacji w latach 2005-2007, będzie jak najmniejszy.

Takie wykorzystanie ma następować w drodze zamiany jednostek CER/ERU na uprawnienia ważne od 2013 r., dokonywanej na wniosek prowadzących instalacje przez właściwe organy poszczególnych państw członkowskich. Oznacza to, że w następnym okresie (2013-2020) instalacje będą mogły wykorzystać jednostki, które im pozostaną z obecnego okresu 2008-2012 w ramach obowiązującego limitu CER/ERU (różnego w poszczególnych krajach), który w przypadku polskich instalacji wynosi 10%. Dyrektywa dopuszcza podwyższenie tego limitu tym, u których jest on niższy niż 11%. Poziom podwyższonego limitu ma być nie mniejszy niż 11%, a wielkość ewentualnego wyższego limitu wykorzystania jednostek CER/ERU ma zostać określona na podstawie przepisów wydanych przez KE w procedurze komitologii (art. 11a ust. 8).

KOMENTARZ: W chwili obecnej nie jest do końca jasne skąd miałyby być brane uprawnienia przeznaczone do wymiany w zamian za jednostki CER/ERU. Ponieważ możliwe do wykorzystania jednostki pochodzące z mechanizmów elastycznych JI/CDM są dodatkowe w stosunku do całkowitej puli uprawnień przeznaczonych do wykorzystania w EU ETS, teoretycznie uprawnienia przeznaczone do zamiany za jednostki CER/ERU też powinny być dodatkowe. Jednakże istnieje potencjalne zagrożenie, że uprawnienia te mogłyby być generowane poprzez pomniejszenie w poszczególnych państwach członkowskich bądź to puli uprawnień w EU ETS, bądź to przyznanego limitu w non-ETS.

Zarówno sektory włączone do EU ETS od 2013 r., jak i nowe instalacje (włączane do EU ETS w okresie 2008-2012, a także od 2013 r.), które w okresie 2008-2012 ani nie dostały bezpłatnych uprawnień, ani możliwości wykorzystania limitu CER/ERU, będą mogły

wykorzystywać jednostki CER/ERU do „pewnego poziomu, określonego przez KE w późniejszym terminie”, który nie powinien być niższy niż 4,5% ich zweryfikowanej emisji w okresie 2013-2020²⁴. W przypadku przedsiębiorstw lotniczych limit wykorzystania jednostek CER/ERU nie powinien być niższy niż 1,5% ich zweryfikowanej emisji w okresie 2013-2020 (art. 11a ust. 8).

W przypadku przyjęcia przez UE 30% celu redukcji emisji, KE będzie mogła dopuścić dodatkowe wykorzystanie jednostek przez prowadzących instalacje, ale jedynie z projektów pochodzących z państw trzecich, które ratyfikują przyszłe porozumienie międzynarodowe.

Dyrektywa nowelizująca EU ETS w zakresie wykorzystania mechanizmów JI i CDM, oprócz aspektów ilościowych, reguluje również kwestie jakościowe projektów oraz pozyskanych z nich jednostek. W kolejnym okresie 2013-2020, prowadzący instalacje będą mogli stosować jednostki CER/ERU jedynie z projektów, które były dopuszczone do wykorzystania w okresie 2008-2012. Jednocześnie przepisy dyrektywy dopuszczają możliwość zastosowania, z dniem 1 stycznia 2013 r., ograniczenia przez KE wykorzystania jednostek pochodzących z pewnych rodzajów projektów w celu zagwarantowania ich integralności środowiskowej i ekonomicznej (art. 11a ust. 9).

Z uwagi na fakt, że:

- wykorzystanie jednostek CER/ERU polega na dokonaniu przez państwo członkowskie ich wymiany na uprawnienia (patrz komentarz w ramce, powyżej);
- zgodnie z art. 11a ust. 9 Komisja Europejska może wprowadzić z dniem 1 stycznia 2013 r. przepisy ograniczające wykorzystanie jednostek pochodzących z pewnych rodzajów projektów oraz ustanawiające termin, od którego wykorzystanie dotychczas dopuszczonych jednostek ma być zgodne z tymi przepisami (termin ten ma być ustalony w przedziale od 6 miesięcy do 3 lat od wejścia w życie tych przepisów),

istotne wydaje się oszacowanie poziomu wykorzystania przez polskie instalacje jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012. Umożliwi to odpowiednie przygotowanie polskich przedsiębiorców do wejścia w okres rozliczeniowy 2013-2020 oraz pozyskanie informacji potrzebnych do oszacowania krajowego limitu emisji / liczby uprawnień będących w dyspozycji PL w okresie 2013-2020.

ZADANIE (22):

Oszacowanie poziomu wykorzystania przez polskie instalacje jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Przeprowadzenie konsultacji z operatorami instalacji w zakresie planowanej strategii wykorzystania limitu JI/CDM w obu okresach obejmujących lata

²⁴ Nie jest wiadome w jaki sposób miałyby być określone limity wykorzystania jednostek CER/ERU dla nowych sektorów, nowych instalacji i operatorów statków powietrznych, skoro przepis art. 11a ust. 8 uzależnia limit wykorzystania jednostek CER/ERU od zweryfikowanej emisji z okresu, w którym limit ten ma być stosowany, tj. 2013-2020.

2008-2020.

2. Oszacowanie poziomu wykorzystania jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012.

TERMIN: 31.12.2010 r. (sugerowany wewnętrznie)

10. WYŁĄCZENIE MAŁYCH INSTALACJI OBJĘTYCH RÓWNOWAŻNYMI ŚRODKAMI

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 28 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 27 dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Dyrektywa EU ETS dopuszcza wyłączenie z systemu EU ETS, po przeprowadzeniu konsultacji z prowadzącymi instalacje, tych instalacji, które w raportach z trzech ostatnich lat poprzedzających zgłoszenie do KE, miały moc poniżej 35 MW i których roczne emisje (z wyłączeniem emisji z biomasy) były poniżej 25 000 ton CO₂. Jednym z warunków wyłączenia jest określenie przez dane państwo członkowskie dla tych instalacji równoważnych środków prowadzących do ograniczenia emisji.

KOMENTARZ: Ze względu na konkurencyjność ciepłownictwa (szczególnie w małych miejscowościach) równoważne środki prowadzące do ograniczenia emisji powinny być wprowadzone także dla miejskich ciepłowni, nieobjętych systemem ETS.

Istnieje także możliwość wyłączenia z systemu EU ETS szpitali, pod warunkiem podjęcia przez nie równoważnych środków (brak minimalnych kryteriów progowych).

Państwo członkowskie zobowiązane jest do sporządzenia i przekazania KE wykazu instalacji wnioskowanych do wyłączenia z EU ETS wraz ze wskazaniem równoważnych środków, prowadzenia monitoringu emisji z instalacji uczestniczących w EU ETS w celu kwalifikacji do wyłączenia, czyli m.in. określanie emisji z instalacji biorąc pod uwagę próg emisji 25 000 ton CO₂ z trzech ostatnich lat.

Dyrektywa EU ETS dopuszcza umożliwienie zastosowania uproszczonych środków monitorowania, kontroli oraz raportowania emisji CO₂ dla instalacji, których średnia roczna emisja w okresie 2008-2012 będzie poniżej 5 000 ton.

Jeżeli po upływie 3 miesięcy od daty podania tych informacji do publicznej wiadomości, Komisja Europejska w przeciągu 6 miesięcy nie zgłosi żadnych zastrzeżeń uznaje się, że wyłączenie zostaje przyznane. Zapisy te nie są do końca spójne – można je interpretować w taki sposób, że KE ma maksymalnie 9 miesięcy na zgłoszenie zastrzeżeń.

W przypadku ponownego włączenia instalacji do systemu uprawnienia przyznawane są począwszy od roku w trakcie którego to włączenie nastąpiło. Uprawnienia przyznane tym instalacjom zostają odliczone od liczby uprawnień sprzedawanych w drodze aukcji. Takie instalacje pozostają w systemie przez pozostałą część okresu.

ZADANIE (23):

Przekazanie KE wykazu instalacji wnioskowanych do wyłączenia z systemu EU ETS wraz ze wskazaniem równoważnych środków.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Przeprowadzenie konsultacji z operatorami instalacji kwalifikującymi się do wyłączenia oraz określenie środków równoważnych, którymi byłyby objęte instalacje wnioskowane do wyłączenia z systemu.
2. Podanie do opinii publicznej informacji dotyczących środków równoważnych i wykazu instalacji wnioskowanych o wyłączenie z systemu.

TERMIN: 30.06.2011 r. (*sugerowany wewnętrznie*); **termin ostateczny: 30.09.2011 r.**

ZADANIE (24):

Wprowadzenie rozwiązań w zakresie monitorowania emisji CO₂ umożliwiających ocenę, czy emisja z wyłączonych instalacji przekracza, czy też pozostaje poniżej progu 25 000 ton (nie licząc emisji z biomasy).

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Opracowanie mechanizmów, które pozwalają na monitorowanie, czy instalacje znajdują się poniżej/powyżej progu 25 000 ton CO₂.
2. Stworzenie mechanizmu gwarantującego, że w przypadku, gdy jakkolwiek instalacja w dowolnym roku kalendarzowym wyemituje 25 000 ton CO₂ lub więcej, albo równoważne środki określone dla tej instalacji przestaną obowiązywać, instalacja zostanie ponownie włączona do systemu.

TERMIN: 30.09.2012 r. (*sugerowany wewnętrznie*);
termin wdrożenia dyrektywy: 31.12.2012 r.

11. DOSTOSOWANIE LICZBY UPRAWNIENI DLA CAŁEJ WSPÓLNOTY²⁵, WŁĄCZANIE DODATKOWYCH DZIAŁALNOŚCI I GAZÓW

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 10 dyrektywy EU ETS (dotyczy art. 9a dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: W przypadku instalacji wymienionych w załączniku nr I dyrektywy, które będą objęte systemem od 2013 r., państwa członkowskie zagwarantują, że do 30.04.2010 r. prowadzący te instalacje przedłożą do właściwego organu zweryfikowane dane dotyczące wielkości emisji. Dane te zostaną wykorzystane przez KE przy dostosowaniu liczby wydanych w całej Wspólnocie uprawnień.

Do dnia **30.09.2010 r.** Komisja podaje do publicznej wiadomości dostosowaną liczbę uprawnień.

ZADANIE (25):

Zebranie informacji o wielkościach zweryfikowanych emisji od prowadzących instalacje włączanych do EU ETS od 2013 r. i przekazanie ich do KE.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Ustanowienie do 31.12.2009 r. przepisów umożliwiających zebranie, weryfikację danych o instalacjach włączanych do systemu EU ETS od 2013 r. oraz mechanizmów sprawozdawczych (w tym powiadomienie KE).
2. Przygotowane rozwiązania mają zapewnić, że nowe instalacje włączane do systemu od 2013 r. wymienione w załączniku nr I, będą przedkładały właściwemu organowi informacje potwierdzone i zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora.
3. Określenie obowiązków dla operatorów instalacji w tym zakresie oraz ścieżki weryfikacji tych informacji.

TERMIN: 30.06.2010 r. (wynikający z dyrektywy);

30.04.2010 r. (ostateczny termin przekazania danych od prowadzących instalacje do właściwego organu);

30.09.2010 r. (termin podania przez KE do publicznej wiadomości dostosowanej liczby przydziałów)

KOMENTARZ: Art. 9a ust. 2 należy transponować do krajowego porządku prawnego do dnia 31.12.2009 r. Prowadzący instalacje zobowiązani są do 30.04.2010 r. przekazać właściwemu organowi niezbędne dane. Jednak wytyczne dotyczące monitorowania zostaną przyjęte przez KE dopiero przed 31.12.2011 r. (sic!). Ponadto załącznik nr I, w którym znajdują się sektory nieobjęte systemem EU ETS w okresie 2008-2012, musi zostać transponowany do 31.12.2012 r.

²⁵ Dyrektywa EU ETS dopuszcza, po zatwierdzeniu przez KE, włączenie przez państwa członkowskie w okresie 2008-2012 dodatkowych działalności oraz gazów cieplarnianych (nie wymienionych w załączniku nr I). W tym przypadku od 1 stycznia 2013 r. całkowita pula uprawnień dla UE jest zmieniana uwzględniając średnioroczne przydziały uprawnień w okresie 2008-2012 dla instalacji włączonych w ramach dodatkowych działalności lub gazów, po ich skorygowaniu współczynnikiem liniowym.

12. ZHARMONIZOWANE PRZEPISY DOT. REALIZACJI PROJEKTÓW KRAJOWYCH (TZW. DOMESTIC OFFSET PROJECTS) I WYKORZYSTANIA DODATKOWYCH JEDNOSTEK Z TYCH PROJEKTÓW

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 1 ust. 26 dyrektywy (dotyczy art. 24a dyrektywy 2003/87/WE).

OPIS ZAGADNIENIA: Dyrektywa nowelizująca EU ETS w uzupełnieniu do przepisów dotyczących procedur włączania do EU ETS dodatkowych działalności i gazów cieplarnianych, wprowadza też klauzulę umożliwiającą wprowadzenie przez Komisję Europejską zharmonizowanych przepisów dotyczących projektów służących redukcji emisji gazów cieplarnianych. Zgodnie z nowym art. 24a dyrektywy EU ETS projekty realizowane na terenie państw członkowskich UE i służące redukcji emisji gazów cieplarnianych poza obrębem EU ETS, będą mogły generować uprawnienia lub kredyty, które będą mogły być wykorzystywane zarówno w ramach EU ETS, jak i non-ETS (patrz pkt 4 części II)²⁶. Takie projekty byłyby prowadzone według wydanych przez Komisję Europejską przepisów wykonawczych. Zharmonizowane przepisy będą miały na celu zapobieganie zjawisku tzw. podwójnego liczenia przy generowaniu i wykorzystaniu kredytów powstałych w wyniku realizacji tych projektów. Przepisy te mają być przyjmowane jedynie w przypadku, gdy nie będzie możliwe włączenie do EU ETS dodatkowych działalności i innych gazów cieplarnianych.

Dyrektywa w art. 24a ust. 3 wprowadza również klauzulę dopuszczającą, aby państwa członkowskie miały możliwość odmowy wydania uprawnień lub kredytów dla niektórych rodzajów projektów realizowanych na ich terytorium. Projekty mają być realizowane na podstawie porozumień zawieranych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi²⁷.

ZADANIE: patrz zadanie nr 31 i 32 z części II

²⁶ O ile w decyzji non-ETS jasno określono, że nie ma ograniczeń dotyczących wykorzystania tego typu kredytów do wywiązywania się przez poszczególne państwa członkowskie ze swoich zobowiązań w sektorze non-ETS, o tyle nie jest jasne, czy również prowadzący instalacje w sektorze EU ETS mogą korzystać z tych kredytów w sposób nieograniczony, czy też obowiązują je limity analogiczne do tych nałożonych na wykorzystanie kredytów CER/ERU.

²⁷ Nie jest do końca jasne, czy istniałaby ewentualna możliwość realizacji przez państwa członkowskie projektów służących redukcji emisji gazów cieplarnianych na swoim własnym terenie, np. przez polskie instalacje na terenie PL.

CZĘŚĆ II

ZADANIA DLA POLSKI – NON ETS

1. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM

PODSTAWA PRAWNA: Art. 5 decyzji non-ETS

OPIS ZAGADNIENIA: Kwestie wykorzystania przez państwa członkowskie w ramach non-ETS jednostek CER i ERU pochodzących z realizacji projektów JI i CDM zostały uregulowane w art. 5 decyzji non-ETS (tzw. *effort sharing*).

Wykorzystanie przez państwa członkowskie kredytów CER/ERU w sektorze non-ETS może się odbywać uwzględniając następujące warunki:

- roczna wielkość wykorzystywania przez każde państwo członkowskie jednostek pochodzących z projektów JI/CDM nie może przekraczać wielkości równej 3% emisji gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego w roku 2005;
- w każdym roku każde państwo członkowskie może przekazać innemu państwu członkowskiemu niewykorzystaną część dopuszczanej rocznej ilości jednostek (maksymalnie 3%);
- w przypadku, gdy roczne wykorzystanie jednostek przez dane państwo członkowskie jest mniejsze niż dopuszczona dla niego wielkość, państwo to może przenieść niewykorzystaną część tej ilości na następne lata.

Polska w okresie 2005-2020 ma możliwość zwiększenia emisji o 14%. Dodatkowe możliwości wykorzystania jednostek CER/ERU istnieją dla tych krajów, które muszą ograniczyć emisję w non-ETS, bądź mogą ją zwiększyć maksymalnie o 5%.

Decyzja zobowiązuje również państwa członkowskie do zagwarantowania, że polityka w odniesieniu do zakupu jednostek CER/ERU przyczyniać się będzie do bardziej sprawiedliwego podziału geograficznego projektów, „w szczególności poprzez zwiększanie udziału jednostek poświadczonych redukcji emisji (CER) nabywanych od krajów najmniej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich (...)” (pkt 12 Preambuły decyzji).

Zgodnie z art. 6 dotyczącym sprawozdawczości z realizacji celów decyzji, państwa członkowskie mają obowiązek zamieszczać w swoich sprawozdaniach przedstawianych na mocy art. 3 decyzji nr 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto również:

- informacje o wykorzystaniu, podziale geograficznym i rodzajach wykorzystanych jednostek oraz kryteriach jakościowych zastosowanych w odniesieniu do wykorzystanych jednostek;

- szczegółowe uzasadnienie dotyczące wykorzystania jednostek z typów projektów, które nie mogą być wykorzystywane przez uczestników wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (w przypadku gdy dane państwo członkowskie wykorzystuje tego rodzaju jednostki).

Mając na uwadze powyższe wydaje się, że w celu odpowiedniego przygotowania do wypełniania celów redukcyjnych w sektorze non-ETS, należałoby przeprowadzić stosowne analizy dotyczące potrzeb w zakresie ewentualnej konieczności pozyskania jednostek CER/ERU przez PL, ustanowienia mechanizmów ich pozyskiwania (własne projekty realizowane przez instytucje rządowe lub w drodze zakupu na rynku) lub też sprzedaży limitów innym państwom członkowskim UE.

ZADANIE (26):

Oszacowanie konieczności ewentualnego pozyskania jednostek CER/ERU przez PL.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przygotowanie analizy dotyczącej prognoz emisyjnych w sektorze non-ETS.

TERMIN: 31.07.2011 r. *(sugerowany wewnętrznie);*

ZADANIE (27):

Ustanowienie stosownych mechanizmów pozyskiwania jednostek CER/ERU i ewentualnej sprzedaży limitów innym państwom członkowskim UE.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przygotowanie analizy dotyczącej form i opłacalności pozyskiwania jednostek CER/ERU (własne projekty realizowane przez instytucje rządowe, zakup na rynku) oraz mechanizmów sprzedaży limitów innym państwom w celu przygotowania stosownych rozwiązań legislacyjnych.

TERMIN: 31.12.2011 r. *(sugerowany wewnętrznie);*

ZADANIE (28):

Przedkładanie - w sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 6 decyzji (rozszerzających zakres sprawozdawczości zgodnie z decyzją 280/2004/WE) - następujących informacji:

- informacji o poziomie wykorzystania, podziale geograficznym i rodzajach wykorzystanych jednostek,
- szczegółowego uzasadnienia dotyczącego wykorzystania jednostek z tych typów projektów, które nie mogą być wykorzystywane przez prowadzących instalacje objęte EU ETS (jeśli dane państwo członkowskie wykorzystuje tego rodzaju jednostki).

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przygotowanie kryteriów jakościowych dotyczących dopuszczonych do wykorzystania jednostek z projektów JI/CDM oraz opracowanie mechanizmu zbierania informacji o podziale geograficznym i rodzajach wykorzystanych jednostek.

TERMIN: 31.08.2011 r. *(sugerowany wewnętrznie);*

termin ostateczny: uzależniony od terminów przekazywania sprawozdań do decyzji nr 280/2004/WE *(pierwsze sprawozdanie w 2012 r.).*

2. SPRAWOZDAWCZOŚĆ, OCENA, NOWELIZACJE I PRZEGLĄD

PODSTAWA PRAWNA: Art. 6 decyzji non-ETS

OPIS ZAGADNIENIA: Art. 6 ust. 1 decyzji rozszerza zakres sprawozdań wymaganych na podstawie art. 3 decyzji 280/2004/WE o informacje o rocznych emisjach gazów cieplarnianych. Definicja „emisji gazów cieplarnianych” została zawarta w artykule 2 decyzji non-ETS. Decyzja zakłada także uzupełnienie sprawozdań o informacje na temat dodatkowych działań mających na celu dalszą redukcję emisji, w celu wdrożenia przyszłego porozumienia międzynarodowego w sprawie zmian klimatu. Ponadto, według artykułu 6 ust. 2 przedmiotowej decyzji, każde państwo członkowskie przedstawia szczegółowe uzasadnienie w przypadku wykorzystania kredytów z typów projektów, które nie mogą być wykorzystane przez prowadzących instalacje objęte EU ETS (patrz pkt 1 cz. II).

ZADANIE (29):

Rozszerzenie zakresu sprawozdań wymaganych na mocy art. 3 decyzji 280/2004/WE o informacje o rocznych emisjach gazów cieplarnianych.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Zebranie danych i uzupełnienie sprawozdań o informacje dotyczące:

1. rocznych emisji gazów cieplarnianych,
2. podziału geograficznego i rodzajach wykorzystanych jednostek i przyjętych kryteriach jakościowych,
3. przewidzianych postępów w realizacji decyzji i krajowych polityk, środków i prognoz,
4. dodatkowych działań mających na celu dalszą redukcję emisji w kontekście wdrożenia porozumienia międzynarodowego.

(Patrz pkt 1 cz. II)

TERMIN: 31.10.2012 r. (sugerowany wewnętrznie);

termin ostateczny: 15.01 każdego roku począwszy od 2013 r.

3. DZIAŁANIA KRAJOWE W PRZYPADKU PRZEKROCZENIA LIMITU EMISJI

PODSTAWA PRAWNA: Art. 7 decyzji non-ETS.

OPIS ZAGADNIENIA: Decyzja w art. 7 ust. 2 przewiduje wprowadzenie działań korygujących w przypadku przekroczenia ustalonego limitu emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 3 ust. 2. Do działań korygujących zalicza się:

- obniżenie limitu emisji na następny rok o przekroczoną wartość, powiększoną o 8%;
- opracowanie planu działań korygujących;
- tymczasowe zawieszenie możliwości przenoszenia części uprawnień do emisji;
- przenoszenie jednostek z mechanizmów JI i CDM do innego państwa członkowskiego.

Plan działań korygujących musi zostać przesłany do KE w celu zaopiniowania, z kolei KE może zasięgnąć opinii Komitetu ds. Zmian Klimatu.

ZADANIE (30):

Ustanowienie mechanizmów kontroli emisji krajowej z non-ETS. W szczególności, w przypadku przekroczenia limitu emisji gazów cieplarnianych: stworzenie planu działań korygujących, mających na celu wywiązanie się ze zobowiązań wynikających z decyzji wraz z harmonogramem wdrożenia tych działań oraz przekazanie planu KE.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Niezależnie czy dojdzie do przekroczenia limitu emisji: Stworzenie ram prawnych umożliwiających przygotowanie planu działań korygujących.

W przypadku przekroczenia limitu emisji:

1. Określenie, w którym sektorze (w ramach limitu non-ETS) emisja przekroczyła prognozy.
2. Zaproponowanie działań, które doprowadzą do zmniejszenia emisji krajowej w kolejnych latach (w sektorze odpowiadającym za przekroczenie limitu bądź w innych sektorach, w zależności od polityki państwa).
3. Stworzenie harmonogramu działań i systemu monitorowania.

TERMIN: 30.06.2011 r. (termin ostateczny);

wdrożenie mechanizmu kontroli - 3 miesiące - w przypadku opracowywania planu, choć decyzja nie precyzuje, od kiedy liczony jest okres 3 miesięcy.

4. PRZEPISY DOT. WYKORZYSTANIA DODATKOWYCH JEDNOSTEK Z PROJEKTÓW KRAJOWYCH

PODSTAWA PRAWNA: Art. 5 ust. 7 decyzji non-ETS

OPIS ZAGADNIENIA: Oprócz kwestii wykorzystania przez państwa członkowskie w ramach non-ETS jednostek CER i ERU pochodzących z realizacji projektów JI i CDM, zgodnie z art. 5 ust. 7 decyzji non-ETS, dopuszcza się możliwość wykorzystania kredytów z projektów realizowanych przez państwa członkowskie. Kredyty te mogą być wydane zgodnie z art. 24a dyrektywy 2003/87/WE i wykorzystane, bez żadnych ograniczeń ilościowych, przez państwa członkowskie do realizacji zobowiązań w zakresie redukcji emisji.

Oznacza to, że państwa członkowskie, zgodnie z przepisami art. 24a dyrektywy ETS, będą mogły po zawarciu bilateralnych porozumień, ograniczać emisję na terenie innego państwa członkowskiego w sektorze non-ETS, a otrzymane z tytułu osiągniętej redukcji kredyty, państwo to będzie mogło wykorzystać do pokrycia własnego limitu emisji w ramach sektora non-ETS.

ZADANIE (31):

Oszacowanie możliwości i potrzeby generowania kredytów z projektów zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Przygotowanie analizy w celu oszacowania możliwości i potrzeby generowania/wykorzystania kredytów z projektów zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS, mając na uwadze, m.in. przepisy art. 10 decyzji non-ETS dotyczące zmiany limitu emisji z sektora non-ETS w związku z jednostkami/kredytami wydanymi na mocy art. 24 i 24a znowelizowanej dyrektywy ETS.

TERMIN: 31.12.2011 r. *sugerowany wewnętrznie*

ZADANIE (32):

Wprowadzenie zmian w przepisach umożliwiających zarządzanie ewentualnymi projektami, zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

Określenie potrzebnych zmian i obowiązków instytucjonalnych w zakresie zarządzania i monitorowania projektów krajowych i wydawanych/pozyskiwanych w wyniku ich realizacji kredytów.

TERMIN: 31.12.2011 r. *sugerowany wewnętrznie*

5. WŁĄCZENIE LULUCF W PRZYPADKU BRAKU POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO

PODSTAWA PRAWNA: Art. 9 decyzji non-ETS.

OPIS ZAGADNIENIA: Art. 9 stosuje się w przypadku, gdy nie zostanie zawarte nowe porozumienie międzynarodowe. Reguluje on kwestie dotyczące możliwości wykorzystania do realizacji celów redukcyjnych efektów użytkowania gruntów, zmian użytkowania gruntów oraz leśnictwa (*Land Use Land Use Change and Forestry - LULUCF*).

W przypadku, gdy porozumienie międzynarodowe nie zostanie zawarte przez Wspólnotę do dnia 31 grudnia 2010 r., państwa członkowskie mogą wyrazić zamiar wykorzystania LULUCF do wypełnienia wspólnotowego zobowiązania dotyczącego redukcji emisji. KE oceni wówczas sposoby włączenia emisji i pochłaniania z LULUCF w realizację zobowiązań Wspólnoty do redukcji emisji oraz przedstawi wniosek nowelizacji decyzji, która powinna wejść w życie od 2013 r.

ZADANIE (33):

Określenie potrzeby włączenia LULUCF do zobowiązań Wspólnoty, z uwzględnieniem metodologii w ramach prac prowadzonych w UNFCCC.

ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA:

1. Przeprowadzenie analizy możliwości włączenia LULUCF do wypełniania celów krajowych.
2. Przekazanie KE wniosku dot. zamiaru włączenia LULUCF do wypełniania zobowiązań Wspólnoty.

TERMIN: 31.12.2010 r. sugerowany wewnętrznie

termin ostateczny: 30.06.2011 r.

ZADANIA DLA POLSKI WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)

Spis treści

CZĘŚĆ. I. ZADANIA DLA POLSKI – EU ETS	41
1. AUKCJE UPRAWNIEŃ	41
2. PROJEKTY DEMONSTRACYJNE W ZAKRESIE CCS I OZE	44
3. SEKTORY PRZEMYSŁOWE - UCIECZKA EMISJI CO₂ (CARBON LEAKAGE)	44
4. PRODUKCJA CIEPŁA	47
5. SEKTORY PRZEMYSŁOWE - NIE NARAŻONE NA UCIECZKĘ EMISJI CO₂ (CARBON LEAKAGE)	48
6. TYMCZASOWE NIEODPŁATNE PRZYDZIAŁY DLA ELEKTROENERGETYKI	48
7. OGÓLNOWSPÓLNOTOWE WSKAŹNIKI - BENCHMARKI	50
8. KRAJOWE ŚRODKI WYKONAWCZE	51
9. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM	51
10. WYŁĄCZENIE MAŁYCH INSTALACJI OBJĘTYCH RÓWNOWAŻNYMI ŚRODKAMI	52
11. DOSTOSOWANIE LICZBY UPRAWNIEŃ DLA CAŁEJ WSPÓLNOTY, WŁĄCZANIE DODATKOWYCH DZIAŁALNOŚCI I GAZÓW	53
CZĘŚĆ. II. ZADANIA DLA POLSKI – NON ETS	55
1. WYKORZYSTANIE JEDNOSTEK Z MECHANIZMÓW ELASTYCZNYCH JI/CDM	55
2. SPRAWOZDAWCZOŚĆ, OCENA, NOWELIZACJE I PRZEGLĄD	56
3. DZIAŁANIA KRAJOWE W PRZYPADKU PRZEKROCZENIA LIMITU	57
4. PRZEPISY DOTYCZĄCE WYKORZYSTANIA DODATKOWYCH JEDNOSTEK Z PROJEKTÓW KRAJOWYCH	57
5. WŁĄCZENIE LULUCF W PRZYPADKU BRAKU POROZUMIENIA MIĘDZYNARODOWEGO	58

1. Aukcje uprawnień					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
		wyklucza możliwości jej organizacji na poziomie regionalnym).	<p>mechanizmów ograniczających dostęp niektórych podmiotów do aukcji (ryzyko spekulacji), oraz oszacowanie potencjalnych kosztów administracyjnych przeprowadzenia aukcji. Materiał ten mógłby być wykorzystywany przy rozmowach na różnym szczeblu z przedstawicielami KE (rodzaj speaking points).</p> <p>3. Określenie wstępnej procedury całego procesu organizacji aukcji w PL obejmujący m.in. plan gwarantujący bezpieczeństwo i poufność aukcji, mechanizm rejestracji uczestników oraz zakres informacji podawanych przed i po jej zakończeniu.</p> <p>4. Przygotowanie specyfikacji wymagań służących wyłonieniu w drodze przetargu firmy, która dostarczy platformę elektroniczną i obsłuży aukcję w PL.</p>	<p>30.09.2010 r.</p> <p>30.09.2010 r.</p>	<p>Wydanie rozporządzenia przez KE w/s harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży uprawnień na aukcji do 30.06.2010 r.</p>
3	Art. 10 ust. 3 EU ETS	Podjęcie decyzji o strukturze i celach wydatkowania przychodów z aukcji.	<p>Międzyresortowa dyskusja polityczna o skali wydatkowania przychodów z aukcji, także w kontekście przyznawania derogacji dla elektroenergetyki.</p> <p>Przeanalizowanie celów wydatkowania przychodów z aukcji pod kątem wyboru tych, które w największym stopniu spójne są z celami polityki</p>	31.09.2009 r.	

1. Aukcje uprawnień					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
			klimatycznej i energetycznej Polski oraz zobowiązaniami wobec państw rozwijających się w ramach ODA ²⁸ . W następnej kolejności opracowanie harmonogramu wydatkowania tych środków.	31.12.2009 r.	
4	Art. 10 ust. 3 EU ETS	Przekazywanie KE raz w roku informacji o wielkości i celach wydatkowania przychodów z aukcji, w ramach sprawozdawczości przygotowywanej na podstawie decyzji KE 280/2004/WE.	Opracowanie skutecznego sposobu gromadzenia danych o różnych aspektach funkcjonowania rynku węglowego, w tym przebiegu aukcji.	31.12.2009 r.	

²⁸ **Oficjalna Pomoc Rozwojowa** (Official Development Assistance) - dotacje i pożyczki przekazane instytucjom sektora publicznego państw rozwijających się, przez oficjalne instytucje rządowe państw-dawców lub organizacje międzynarodowe, wspierające przede wszystkim rozwój gospodarczy i budowanie dobrobytu w tych krajach. Pożyczki są liczone jako Oficjalna Pomoc Rozwojowa tylko wtedy, gdy zawierają komponent dotacji o wartości przynajmniej 25 % wartości pomocy. Dodatkowo do Oficjalnej Pomocy Rozwojowej zalicza się pomoc techniczna. Koncepcja ODA została zaproponowana w roku 1969 przez organ OECD - Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (Development Assistance Committee (DAC)), a w roku 1970 Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych zaproponowało państwom donatorom aby przeznaczyły 0,7% swoich PKB na ODA.

2. Projekty demonstracyjne w zakresie CCS i OZE					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
5	Art.10a ust. 8 EU ETS	Przygotowanie demonstracyjnych projektów wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, aktywne ich wsparcie na szczeblu KE.	<ol style="list-style-type: none"> Wytypowanie listy demonstracyjnych projektów. Wybór projektów. Złożenie projektów do KE. Monitorowanie działań KE w zakresie wyboru projektów. 	30.09.2009 r. 31.12.2009 r. 15.04.2010 r. 31.12.2010 r.	
6	Art. 10 ust. 3 EU ETS (Oświadczenie Komisji)	Przygotowanie mechanizmów i procedur umożliwiających wykorzystanie dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień w drodze aukcji na instalacje CCS.	<ol style="list-style-type: none"> Analiza celowości wydatkowania dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień na instalacje CCS. Ustalenie kryteriów wsparcia instalacji CCS wraz z propozycjami zmian w przepisach. 	31.12.2009 r. 30.06.2010 r.	

3. Sektory przemysłowe - ucieczka emisji CO₂ (Carbon leakage)					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
7	Art.10a ust. 13, 14, 15 EU ETS	Aktywna współpraca PL z KE przy tworzeniu wykazu narażonych na ucieczkę emisji sektorów	Przeprowadzenie konsultacji z prowadzącymi instalacje z sektorów energochłonnych, w celu ewentualnego uzupełnienia danych przesłanych do KE które mogą być potrzebne do spełnienia unijnych kryteriów, i jak najszybsze	08.06.2009 r. <i>Kontekst:</i> – dostępna lista sektorów	

3. Sektory przemysłowe - ucieczka emisji CO₂ (Carbon leakage)					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
			przekazanie ich Komisji Europejskiej.	29.04.2009 r.; – propozycja decyzji z wykazem sektorów (KE) - do 30.06.2009 r.; – głosowanie w Komitecie ds. Zmian Klimatu – wrzesień 2009 r.; – ostateczna wersja wykazu sektorów (KE) - 31.12.2009 r.	
8	Art.10a ust. 13 oraz Art. 11 ust. 1 EU ETS	Po określeniu przez KE wykazu narażonych na ucieczkę emisji sektorów, przygotowanie listy instalacji z PL	Stworzenie listy instalacji z sektorów narażonych na bezpośredni ucieczkę emisji w PL kwalifikujących się do otrzymywania bezpłatnych uprawnień	31.05.2010 r.	
9	Art.10a ust. 1, 12, 13 EU ETS	Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień dla instalacji wg określonych przez KE wskaźników	Przeprowadzenie wewnętrznej analizy dotyczącej określenia liczby bezpłatnych uprawnień w oparciu o przyjęte decyzją KE zasady bezpłatnego przydziału uprawnień, wskaźniki oraz wykaz instalacji	31.05.2011 r. <i>Kontekst:</i> Zobowiązanie przyjęcia zasad nieodpłatnego przydziału uprawnień (KE) - do 31.12.2010 r. (draft decyzji powinien	Poziom 100% bezpłatnego przydziału uprawnień dla instalacji będzie skorygowany o pewny współczynnik bazowy, który może znajdować się poniżej rzeczywistych potrzeb

3. Sektory przemysłowe - ucieczka emisji CO₂ (Carbon leakage)					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
				być gotowy wiosną 2010 r.)	emisyjnych instalacji – de facto oznacza to mniejszy niż 100% przydział uprawnień do emisji
10	Art.10a ust. 13 EU ETS	Rozważenie celowości wystąpienia do KE o rozszerzenie wykazu sektorów narażonych na ucieczkę emisji.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sporządzenie bazy zawierających wszystkie wymagane i brane do analizy przez Komisję Europejską dane, służące kwalifikowaniu sektorów narażonych na ucieczkę emisji. 2. Śledzenie prac KE w zakresie przeglądu listy sektorów narażonych na ucieczkę emisji. Kontakt z KE w celu dodania poszczególnych sektorów do listy. 3. Stały monitoring sytuacji w sektorach narażonych na bezpośredni ucieczkę emisji w PL, a nieujętych dotychczas w wykazie przyjętym przez Komitet ds. Zmian Klimatu 	31.12.2009 r. 30.06.2010 r. <i>Kontekst:</i> KE ma dokonać przeglądu listy do 30.06.2010 r, 31.12.2010 r., następnie co roku w terminie do 31.12	
11	Art.10a ust. 6 EU ETS, Załącznik ⁵ (oświadczenie KE dot. art. 10a ust. 629)	Analiza i podjęcie decyzji o rekompensowaniu kosztów pośrednich ponoszonych przez sektory, przy wykorzystaniu środków krajowych.	Stworzenie mechanizmów zawierających kryteria kwalifikujące do otrzymywania rekompensat, wskazujących źródła finansowania oraz instytucję obsługującą, a także zapewniających zgodność z zasadami pomocy publicznej	31.03.2011 r. <i>Kontekst:</i> Przyjęcie niezbędnych zmian w zasadach pomocy publicznej (KE) - do 31.12.2010 r.	Realizacja zadania tylko w przypadku podjęcia przez PL decyzji o udzielaniu rekompensat. Możliwa sytuacja, że dany sektor otrzymuje bezpłatne uprawnienia za bezpośredni ucieczkę

²⁹ Na dzień opracowania niniejszego materiału oświadczenie KE kierowało do błędnego ustępu 4 lit.a i błąd ten zostanie zapewne skorygowany przez służby prawne Rady UE.

3. Sektory przemysłowe - ucieczka emisji CO₂ (Carbon leakage)

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
					emisji oraz rekompensaty finansowe za ucieczkę pośrednią.

4. Produkcja ciepła

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
12	Art. 10a ust. 4 i 11 EU ETS	Określenie wielkości emisji pochodzących z wysokosprawnej kogeneracji w podziale na produkcję energii elektrycznej i ciepła	Przeprowadzenie konsultacji z branżą elektrociepłowni oraz zebranie danych od instalacji	31.12.2009 r.	
13	Art. 10a ust. 4 i 11 EU ETS	Stworzenie listy instalacji produkujących ciepło kwalifikujących się do otrzymywania bezpłatnych uprawnień do emisji.	Przeprowadzenie konsultacji z branżą i wewnętrznej analizy.	31.05.2010 r.	
14	Art. 10a ust. 4 i 11 EU ETS	Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień dla instalacji produkujących ciepło	Przeprowadzenie wewnętrznej analizy w oparciu o przyjęte decyzją KE zasady nieodpłatnego przydziału uprawnień, w tym wskaźniki, a także zmniejszający się procent nieodpłatnych przydziałów oraz wykaz instalacji	31.05.2011 r.	Zobowiązanie przyjęcia zasad nieodpłatnego przydziału uprawnień (KE) - do 31.12.2010 r. (draft decyzji powinien

w każdym z lat okresu
2013-2020, na
podstawie określonych
przez KE wskaźników

być gotowy wiosną
2010 r.)

5. Sektory przemysłowe - nie narażone na ucieczkę emisji CO₂ (Carbon leakage)

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
15	Art. 10a ust. 1, 5 i 11 EU ETS	Oszacowanie liczby bezpłatnych uprawnień dla instalacji przemysłowych nie narażonych na ucieczkę emisji w każdym z lat okresu 2013-2020, podstawie określonych przez KE wskaźników	Przeprowadzenie wewnętrznej analizy w oparciu o przyjęte decyzją KE zasady nieodpłatnego przydziału uprawnień, w tym wskaźniki, a także zmniejszający się procent nieodpłatnych przydziałów oraz wykaz instalacji	31.05.2011 r.	Zobowiązanie przyjęcia zasad nieodpłatnego przydziału uprawnień (KE) - do 31.12.2010 r. (draft decyzji powinien być gotowy wiosną 2010 r.)

6. Tymczasowe nieodpłatne przydziały dla elektroenergetyki

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
16	Art. 10c EU ETS	Przeprowadzenie analizy celowości wystąpienia przez PL o derogacje, wraz z określeniem ewentualnej liczby objętych podmiotów i	<ol style="list-style-type: none"> Podjęcie bezpośrednich kontaktów z podmiotami zainteresowanymi derogacjami, w tym odnośnie fizycznie rozpoczętych inwestycji. Analiza zgodności wystąpienia o derogacje ze strategią właścicielską w sektorze 	<p>30.06.2009 r.</p> <p>30.09.2009 r.</p>	

6. Tymczasowe nieodpłatne przydziały dla elektroenergetyki					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
		liczby uprawnień przeznaczonych do bezpłatnego przydziału w ramach derogacji, także w kontekście wielkości przychodów z aukcji	energetycznym. 3. Analiza dotycząca możliwej podstawy przydziału uprawnień (emisje historyczne, czy wskaźniki emisji ?).	30.09.2009 r.	
17	Art. 10c ust 1 i 5 EU ETS	Przygotowanie krajowego planu inwestycyjnego (art. 10 c ust. 1), w tym wybór podstawy przydziału uprawnień (emisje historyczne, czy wskaźniki) oraz podjęcie decyzji o ograniczeniu ich zbywalności	Opracowanie, w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami, krajowego planu inwestycyjnego zawierającego, o ile będzie to prawnie możliwe, mechanizm gwarantujący realizację zawartych w nim przedsięwzięć.	31.03.2010 r.	Zgodnie z nieoficjalnymi informacjami KE planuje na jesień 2010 r. publikację wytycznych w zakresie opracowywania krajowych planów inwestycyjnych (patrz Załącznik nr 2). Należy rozważyć, czy większą korzyść może przynieść złożenie do KE planu jeszcze przed opublikowaniem wytycznych, czy też lepiej jest na te wytyczne poczekać.
18	Art. 10c ust. 1 i 7 EU ETS	1. Przygotowanie corocznego sprawozdania z wykonania	Opracowanie skutecznego sposobu monitorowania inwestycji w ramach krajowego planu inwestycyjnego na potrzeby corocznego sprawozdania.	1.01.2011 r.	W trakcie obowiązywania derogacji

6. Tymczasowe nieodpłatne przydziały dla elektroenergetyki

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
		<p>krajowego planu inwestycyjnego.</p> <p>2. Stały monitoring realizacji derogacji oraz analiza celowości wystąpienia do KE o przedłużenie derogacji na okres po 2020 r.</p>			<p>UWAGA! Kwestia przedłużenia czasu obowiązywania derogacji jest na tyle odległa, że nie została szczegółowo ujęta w tym materiale.</p>

7. Ogólnowspólnotowe wskaźniki - Benchmarki

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
19	Art. 10a ust. 1 i 2 EU ETS	Aktywne uczestnictwo w procesie tworzenia ogólnowspólnotowych wskaźników	<ol style="list-style-type: none"> Przekazanie uzupełnionego formularza do Ecofys Udział w grupie roboczej ds. wskaźników Komitetu ds. Zmian Klimatu 	05.06.2009 r.	
20	Art. 10a ust. 1 i 2 EU ETS	Koordinacja opracowywania zasad przydziału nieodpłatnych uprawnień dla	Bieżący kontakt z ekspertami w państwach członkowskich planujących wystąpienie o derogacje.		<p>Zadanie ciągłe</p> <p>Zadanie ciągłe.</p>

elektroenergetyki z innymi państwami, które planują wystąpić o derogacje.
(w zależności od rozstrzygnięć z zadania nr 15):

8. Krajowe środki wykonawcze

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
21	Art. 11 EU ETS	Opublikowanie i przekazanie KE wykazu wszystkich instalacji objętych systemem EU ETS wraz z wykazem tych instalacji dla których przewidziano bezpłatne przydziały uprawnień.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sporządzenie wykazu instalacji objętych zakresem EU ETS. 2. Sporządzenie wykazu instalacji, dla których przewidziano bezpłatne uprawnienia. 	30.09.2011 r. Sugerowany wewnętrznie: 30.06.2011 r.	<i>Art. 11 należy transponować do prawodawstwa krajowego do 31.12.2009 r.</i>

9. Wykorzystanie jednostek z mechanizmów elastycznych JI/CDM

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
22	Art. 11a EU ETS	Oszacowanie poziomu	1. Przeprowadzenie konsultacji z operatorami	Sugerowany	KE opracuje szczegółowe

9. Wykorzystanie jednostek z mechanizmów elastycznych JI/CDM					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
		wykorzystania przez polskie instalacje jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012	instalacji w zakresie planowanej strategii wykorzystania limitu JI/CDM w obu okresach obejmujących lata 2008-2020. 2. Oszacowanie poziomu wykorzystania jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012.	wewnętrznie: 31.08.2010 r.	mechanizmów określania dokładnych poziomów wykorzystania jednostek CER/ERU (procedury ko mitologii).
<i>patrz pkt 4 części II</i>	Art. 24a EU ETS	<i>patrz pkt 4 części II</i>			<i>KE (fakultatywnie): wydanie przepisów wykonawczych dot. harmonizacji projektów/działań zmierzających do redukcji emisji gazów cieplarnianych</i>

10. Wyłączenie małych instalacji objętych równoważnymi środkami					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
23	Art. 27 EU ETS	Przekazanie KE wykazu instalacji wnioskowanych do wyłączenia z systemu EU ETS wraz ze wskazaniem równoważnych środków.	1. Przeprowadzenie konsultacji z operatorami instalacji kwalifikującymi się do wyłączenia oraz określenie środków równoważnych, którymi byłyby objęte instalacje wnioskowane do wyłączenia z systemu. 2. Podanie do opinii publicznej informacji dotyczących środków równoważnych i wykazu instalacji wnioskowanych o wyłączenie	sugerowany wewnętrznie: 30.06.2011 r. termin ostateczny: 30.09.2011 r.	

10. Wyłączenie małych instalacji objętych równoważnymi środkami

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
			z systemu.		
24	Art. 27 EU ETS	Wprowadzenie rozwiązań w zakresie monitorowania emisji CO2 umożliwiających ocenę, czy emisja z wyłączonych instalacji przekracza, czy też pozostaje poniżej progu 25 000 ton (nie licząc emisji z biomasy).	<ol style="list-style-type: none"> Opracowanie mechanizmów, które pozwalają na monitorowanie, czy instalacje znajdują się poniżej/powyżej progu 25 000 ton CO2. Stworzenie mechanizmu gwarantującego, że w przypadku, gdy jakkolwiek instalacja w dowolnym roku kalendarzowym wyemituje 25 000 ton CO2 lub więcej albo równoważne środki określone dla tej instalacji przestaną obowiązywać, instalacja zostanie ponownie włączona do systemu. 	<p>sugerowany wewnętrznie: 30.09.2012 r.;</p> <p>termin wdrożenia dyrektywy: 31.12.2012 r.</p>	

11. Dostosowanie liczby uprawnień dla całej Wspólnoty, włączanie dodatkowych działalności i gazów

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
25	Art. 9a EU ETS	Zebranie informacji o wielkościach zweryfikowanych emisji od prowadzących instalacje włączanych od 2013 r. do EU ETS i przekazanie ich do KE.	<ol style="list-style-type: none"> Ustanowienie przepisów umożliwiających zebranie, weryfikację danych o instalacjach włączanych do systemu EU ETS od 2013 r. oraz mechanizmów sprawozdawczych (w tym powiadomienie KE). Przygotowane rozwiązania mają zapewnić, że nowe instalacje włączane do systemu od 2013 r. wymienione w załączniku nr I, będą 	<p>30.06.2010 r. (wynikający z dyrektywy);</p> <p>30.04.2010 r. (ostateczny termin przekazania danych od prowadzących</p>	

11. Dostosowanie liczby uprawnień dla całej Wspólnoty, włączenie dodatkowych działalności i gazów

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
			<p>przedkładały właściwemu organowi informacje potwierdzone i zweryfikowane przez niezależnego weryfikatora.</p> <p>3. Określenie obowiązków dla operatorów instalacji w tym zakresie oraz ścieżki weryfikacji tych informacji.</p>	<p>instalacje do właściwego organu);</p> <p>30.09.2010 r. (termin podania przez KE do publicznej wiadomości dostosowanej liczby przydziałów)</p>	

Część. II. Zadania dla Polski – NON ETS

1. Wykorzystanie jednostek z mechanizmów elastycznych JI/CDM					
NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
26	Art. 5 decyzji non-ETS	Oszacowanie konieczności ewentualnego pozyskania jednostek CER/ERU przez PL.	Przygotowanie analizy dotyczącej prognoz emisyjnych w sektorze non-ETS w celu oszacowania potrzeby ewentualnego pozyskania jednostek CER/ERU przez PL.	<u>Sugerowany wewnętrznie:</u> 31.07.2011 r.	
27	Art. 5 decyzji non-ETS	Ustanowienie stosownych mechanizmów pozyskiwania jednostek CER/ERU i ewentualnej sprzedaży limitów innym państwom.	Przygotowanie analizy dotyczącej form i opłacalności pozyskiwania jednostek CER/ERU (własne projekty realizowane przez instytucje rządowe, zakup na rynku) oraz mechanizmów sprzedaży limitów innym państwom w celu przygotowania stosownych rozwiązań legislacyjnych.	<u>Sugerowany wewnętrznie:</u> 31.12.2011 r.	
28	Art. 5 decyzji non-ETS	Państwa członkowskie w sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 6 decyzji (rozszerzających zakres sprawozdawczości zgodnie z decyzją 280/2004/WE) powinny przedkładać: – informacje o poziomie wykorzystania, podziale geograficznym i rodzajach	Przygotowanie kryteriów jakościowych dotyczących dopuszczonych do wykorzystania jednostek z projektów JI/CDM oraz opracowanie mechanizmu zbierania informacji o podziale geograficznym i rodzajach wykorzystanych jednostek.	<u>Sugerowany wewnętrznie:</u> 31.08.2011 r. <u>termin ostateczny:</u> uzależniony od terminów przekazywania sprawozdań do decyzji nr 280/2004/WE (pierwsze	

1. Wykorzystanie jednostek z mechanizmów elastycznych JI/CDM

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
		wykorzystanych jednostek, – szczegółowe uzasadnienie dotyczące wykorzystania jednostek z tych typów projektów, które nie mogą być wykorzystywane przez prowadzących instalacje objęte EU ETS (jeśli dane państwo członkowskie wykorzystuje tego rodzaju jednostki).		raport w 2012 r.).	

2. Sprawozdawczość, Ocena, Nowelizacje i Przegląd

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
29	Art. 6 decyzji non-ETS	Rozszerzenie zakresu sprawozdań wymaganych na mocy art. 3 decyzji 280/2004/WE o informacje o rocznych emisjach gazów cieplarnianych.	Zebranie danych i uzupełnienie sprawozdań o informacje dotyczące: 1. rocznych emisji gazów cieplarnianych, 2. podziału geograficznego i rodzajach wykorzystanych jednostek i przyjętych kryteriach jakościowych, 3. przewidzianych postępów w realizacji decyzji i krajowych polityk, środków i prognoz, 4. dodatkowych działań mających na celu dalszą redukcję emisji w kontekście wdrożenia	Sugerowany wewnętrznie: 31.10.2012 r. Termin ostateczny: 15.01 każdego roku począwszy od 2013 r.	

2. Sprawozdawczość, Ocena, Nowelizacje i Przegląd

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
			porozumienia międzynarodowego. (Patrz pkt 1 część Ib)		

3. Działania krajowe w przypadku przekroczenia limitu

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
30	Art. 7 decyzji non-ETS	Ustanowienie mechanizmów kontroli emisji krajowej z non-ETS. W szczególności, w przypadku przekroczenia limitu emisji gazów cieplarnianych: stworzenie planu działań korygujących, mających na celu wypełnienie zobowiązań wynikających z decyzji wraz z harmonogramem wdrożenia tych działań oraz przekazanie planu KE.	Stworzenie ram prawnych umożliwiających przygotowanie planu działań korygujących. W przypadku przekroczenia: 1. Określenie, w którym sektorze (w ramach limitu non-ETS) emisja przekroczyła prognozy. 2. Zaproponowanie działań, które doprowadzą do zmniejszenia emisji krajowej w kolejnych latach (w sektorze odpowiadającym za przekroczenie limitu bądź w innych sektorach, w zależności od polityki państwa). 3. Stworzenie harmonogramu działań i systemu monitorowania.	Termin ostateczny: 30.06.2011 r.	

4. Przepisy dotyczące wykorzystania dodatkowych jednostek z projektów krajowych

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
31	Art. 5 ust. 7 decyzji non-ETS	Oszacowanie możliwości i potrzeby generowania kredytów z projektów zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS.	Przygotowanie analizy w celu oszacowania możliwości i potrzeby generowania/wykorzystania kredytów z projektów zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS, mając na uwadze, m.in. przepisy art. 10 decyzji non-ETS dotyczące zmiany limitu emisji z sektora non-ETS w związku z jednostkami/kredytami wydanymi na mocy art. 24 i 24a dyrektywy 2003/87/WE.	Termin sugerowany wewnątrznie: 31.12.2011 r.	
32	Art. 5 ust. 7 decyzji non-ETS	Wprowadzenie zmian w przepisach umożliwiających zarządzanie ewentualnymi projektami, zgodnie z art. 24a dyrektywy ETS.	Określenie potrzebnych zmian i obowiązków instytucjonalnych w zakresie zarządzania i monitorowania projektów krajowych i wydawanych/pozyskiwanych w wyniku ich realizacji kredytów.	Termin sugerowany wewnątrznie: 31.12.2011 r.	

5. Włączenie LULUCF w przypadku braku porozumienia międzynarodowego

NR ZADANIA	PODSTAWA PRAWNA	ZADANIE DLA PL	ŚRODKI WYKONANIA ZADANIA	TERMIN	UWAGI
33	Art. 9 decyzji non-ETS	Określenie potrzeby włączenia LULUCF do zobowiązań Wspólnoty, z uwzględnieniem metodologii w ramach prac prowadzonych w UNFCCC.	<ol style="list-style-type: none"> Przeprowadzenie analizy możliwości włączenia LULUCF do wypełniania celów krajowych. Przekazanie KE wniosku dot. zamiaru włączenia LULUCF do wypełniania zobowiązań Wspólnoty. 	Sugerowany wewnątrznie: 31.12.2010 r. termin ostateczny: 30.06.2011 r.	

ZAŁĄCZNIK NR 2

**ZADANIA DLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI
DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE
(DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)**

<i>Dyrektywa EU ETS</i>			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
Art. 3 lit. h EU ETS	<u>Definicja nowego operatora</u> Komisja opracuje zharmonizowane zasady dotyczące zastosowania definicji nowego operatora	Do 31 grudnia 2010 r.	
Art. 9 EU ETS	<u>Określanie puli uprawnień</u> 1. Komisja informuje o bezwzględnej liczbie przydziałów uprawnień w całej Wspólnocie na rok 2013, obliczonej w oparciu o całkowite liczby uprawnień rozdzielonych, które będą rozdzielone przez państwa członkowskie zgodnie z decyzjami KE dotyczącymi przedkładanych przez te państwa KPRU na lata 2008-2012 2. KE dokonuje przeglądu współczynnika liniowego określającego liniowy spadek liczby przydziałów i w stosownych przypadkach począwszy od 2020 r. przedstawia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek w celu przyjęcia decyzji do 2025 r.	Do 30 czerwca 2010 r.	
Art. 9a EU ETS	<u>Określanie puli uprawnień</u> Komisja podaje do publicznej wiadomości dostosowaną liczbę przydziałów w związku z włączeniem dodatkowych działań lub gazów oraz włączeniem do systemu działalności wymienionych w załączniku nr 1, które będą objęte wspólnotowym systemem od 2013 r.	30 września 2010 r.	

Dyrektywa EU ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
Art. 10 ust. 4 EU ETS	<u>Aukcja uprawnień</u> Konieczność przyjęcia rozporządzenia w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych sprzedaży przydziałów w drodze aukcji, tak aby zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty, zharmonizowany i niedyskryminujący. Komisja przedstawi projekt zapewne odpowiednio wcześniej.	30 czerwca 2010 r.	Harmonogram prac KE: zarys rozporządzenia: wrzesień/październik 2009 r.; propozycja legislacyjna: styczeń/luty 2010 r.
Art. 10 ust. 5 EU ETS	<u>Aukcja uprawnień</u> Komisja monitoruje funkcjonowanie europejskiego rynku i przedstawia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie w sprawie funkcjonowania europejskiego rynku emisji CO ₂ , w tym na temat przeprowadzania aukcji, płynności środków i sprzedanych ilości.	Co roku	
Art. 10a ust. 1 EU ETS	<u>Przepisy przejściowe dotyczące bezpłatnego przydziału uprawnień</u> <ul style="list-style-type: none"> – Komisja przyjmie ogólnospółnotowe i w pełni zharmonizowane przepisy wykonawcze dotyczących rozdziału bezpłatnych uprawnień dla produkcji ciepła, nowych instalacji, ucieczki emisji. – Komisja dokona przeglądu przepisów dotyczących rozdziału bezpłatnych uprawnień celem zapewnienia, że uprawnienia rozdzielane są bezpłatnie jedynie w tych przypadkach, które są w pełni uzasadnione. 	31 grudnia 2010 r.	Po zatwierdzeniu przez Wspólnotę międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatu
Art. 10a ust. 13 i 14 EU ETS	<u>Określenie sektorów energochłonnych narażonych na ryzyko ucieczki emisji</u> Komisja określa te sektory w oparciu o kryteria ilościowe i jakościowe. Ponadto, co roku, na swój wniosek, może rozszerzyć wykaz sektorów, jeżeli przy pomocy sprawozdań analitycznych wykáže, że kryteria zostały spełnione.	Od 31.12.2009 r., a następnie co 5 lat, po omówieniu kwestii w Radzie Europejskiej	

Dyrektywa EU ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
	Komisja ocenia możliwość wliczenia przez dany sektor kosztów pośrednich i bezpośrednich (wynikających z wykonania tej dyrektywy) w ceny produktów. Do tej oceny opiera się na danych dostępnych z 3 ostatnich lat (dotyczących handlu, produkcji i wartości dodanej brutto) oraz na średniej cenie emisji CO ₂ .		
Art. 10b ust. 1 EU ETS	<u>Środki wsparcia dla sektorów energochłonnych narażonych na ucieczkę emisji</u> Komisja, w świetle wyniku globalnych negocjacji i po konsultacjach społecznych, przedłoży Parlamentowi i Radzie Europejskiej sprawozdanie analityczne (z uwzględnieniem: dostosowania odsetka bezpłatnych przydziałów, włączenia importerów do EU ETS, oceny wpływu ucieczki emisji na bezpieczeństwo energetyczne państw członkowskich, porozumień sektorowych) służące ocenie sytuacji w zagrożonych sektorach.	Do 30.06.2010 r.	
Art. 10b ust. 2 EU ETS	<u>Zgodność z przyjętym scenariuszem na 2020 rok</u> Komisja oceni wpływ podjętych decyzji o przyznaniu bezpłatnych limitów emisji na liczbę ogólnej liczby sprzedawanych na aukcji uprawnień, w porównaniu z przyjętym scenariuszem na 2020 rok.	Do 31.03.2011	
Art. 10c ust. 3 EU ETS	<u>Możliwość tymczasowego nieodpłatnego przydziału na modernizację wytwarzania energii elektrycznej</u> Komisja przedstawia wytyczne w celu zagwarantowania, że metoda przyznawania uprawnień pozwala uniknąć zbędnych zakłóceń konkurencji i minimalizuje szkodliwy wpływ na zachęty stosowane w celu redukcji emisji.		
Art. 11a EU ETS	<u>Wykorzystanie JI/CDM</u> – art. 11a ust. 8 - Opracowanie szczegółowych mechanizmów określania dokładnych poziomów wykorzystania jednostek CER/ERU (procedury ko mitologii). – art. 11a ust. 9 - (fakultatywnie) – ewentualne wydanie przez KE przepisów		Termin ten ma być ustalony w przedziale od 6 m-cy do 3 lat od wejścia w życie

Dyrektywa EU ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
	wprowadzających z dniem 1 stycznia 2013 r. ograniczenia wykorzystania jednostek pochodzących z pewnych rodzajów projektów oraz ustanawiających termin od którego wykorzystanie dotychczas dopuszczonych jednostek ma być zgodne z tymi przepisami (procedury ko mitologii).		przepisów ograniczających wykorzystania jednostek pochodzących z pewnych rodzajów projektów.
Art. 12 ust. 1a EU ETS	<u>Obrót i umarzanie uprawnień</u> Komisja zbada czy rynek przydziału emisji jest wystarczająco chroniony przed wykorzystaniem poufnych informacji i manipulacją rynkową oraz w miarę potrzeby przedstawi propozycje w celu zapewnienia tej ochrony.	Do 31 grudnia 2010 r.	
Art. 14 EU ETS	<u>Monitorowanie i sprawozdawczość emisji</u> Komisja przyjmie rozporządzenie w sprawie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do emisji oraz do danych dotyczących działalności wymienionych w załączniku nr 1.	Do 31 grudnia 2011 r.	
Art. 15 b EU ETS	<u>Kontrola i akredytacja</u> Komisja przyjmie rozporządzenie w sprawie kontroli sprawozdań dotyczących emisji zgodnie z zasadami określonymi w załączniku V.	Do 31 grudnia 2011 r.	
Art. 24 EU ETS	<u>Procedury jednostronnego włączenia dodatkowych działań oraz gazów</u> Z inicjatywy Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego może zostać przyjęte rozporządzenie dotyczące monitorowania oraz sprawozdawczości.	fakultatywne	
Art. 28 EU ETS	<u>Korekty mające zastosowanie po zatwierdzeniu przyszłego porozumienia międzynarodowego</u> 1. Po podpisaniu międzynarodowego porozumienia nakładającego obowiązek redukcji do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o ponad 20% w stosunku do 1990 r., które zostało	Najpóźniej 3 m-ce po podpisaniu przez Wspólnotę międzynarodowego porozumienia	

Dyrektywa EU ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
	<p>odzwierciedlone w popartym przez Radę Europejską w 2007 r. zobowiązaniu do redukcji o 30% Komisja przedkłada sprawozdanie oceniające m.in.: charakter środków uzgodnionych ramach negocjacji, zobowiązania podjęte przez inne kraje, konsekwencje porozumienia międzynarodowego, a tym samym opcje niezbędne do przyjęcia na szczeblu UE zrównoważonego podejścia w celu dążenia do ambitnego celu redukcji w wysokości 30%, wpływ porozumienia na inne sektory gospodarki</p> <p>2. W oparciu o to sprawozdanie Komisja w stosownym przypadku przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek legislacyjny zmieniający niniejszą dyrektywę.</p>		
Art. 29 EU ETS	<p><u>Raportowanie zapewniające lepsze funkcjonowanie systemu</u></p> <p>Jeżeli w oparciu o regularne sprawozdania dotyczące rynku uprawnień Komisja posiada dowody, że rynek emisji związków węgla nie działa prawidłowo, przedstawia sprawozdanie Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.</p>	fakultatywne	
Art. 29 a EU ETS	<p><u>Środki w przypadku nadmiernych zmian cen</u></p> <p>Jeżeli przez okres dłuższy niż 6 kolejnych miesięcy ceny przydziałów są ponad trzykrotnie wyższe od średniej ceny przydziałów na rynku europejskim w dwóch poprzednich latach Komisja w trybie natychmiastowym zwołuje posiedzenie Komitetu powołanego na mocy art. 9 decyzji 280/2004/WE.</p>		

Decyzja NON ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS/WPROWADZENIE	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
Art. 4 non-ETS	<p><u>Racjonalizacja zużycia energii</u> Komisja ocenia i składa sprawozdanie z postępów poczynionych przez Wspólnotę i państwa członkowskiego w realizacji celu polegającego na obniżeniu zużycia energii o 20% do 2020 r. w porównaniu z założeniami na 2020 r. podanym w planie działań na rzecz racjonalizacji zużycia energii.</p>	Do 2012 r.	
Art. 6. ust. 3 i 4 non-ETS	<p><u>Sprawozdawczość, ocena postępów, nowelizacje i przegląd</u> Komisja w swoich sprawozdaniach przedstawionych na mocy art. 5 ust. 1 i 2 decyzji nr 280/2004/WE ocenia, czy postępy państwa członkowskich są wystarczające, aby wypełniły one swoje zobowiązania podjęte na mocy niniejszej decyzji. W sprawozdaniu Komisja ocenia łączne wdrożenie decyzji, w tym wykorzystanie i jakość kredytów z mechanizmu czystego rozwoju oraz dalszą potrzebę wspólnych i skoordynowanych działań politycznych i środków</p>	Poczynając od 2013 r. sporządzane co 2 lata	
Art. 8 non-ETS	<p><u>Korekty mające zastosowanie po zatwierdzeniu przyszłego porozumienia międzynarodowego</u> 1. Po podpisaniu międzynarodowego porozumienia nakładającego obowiązek redukcji do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o ponad 20% w stosunku do 1990 r., które zostało odzwierciedlone w popartym przez Radę Europejską w 2007 r. zobowiązaniu do redukcji o 30% <u>Komisja przedkłada sprawozdanie oceniające m.in.:</u> charakter środków uzgodnionych ramach negocjacji, zobowiązania podjęte przez inne kraje, konsekwencje porozumienia międzynarodowego, a tym samym opcje niezbędne do przyjęcia na szczeblu UE zrównoważonego podejścia w celu dążenia do ambitnego celu redukcji w wysokości 30%, wpływ porozumienia na inne sektory gospodarki; 2. W oparciu o to sprawozdanie <u>Komisja w stosownym przypadku przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek legislacyjny</u> zmieniający niniejszą decyzję.</p>		
Art. 9 non-ETS	<u>Włączenie kredytów LULUCF</u>	30 czerwca 2011 r.	

Decyzja NON ETS			
PODSTAWA PRAWNA	OPIS/WPROWADZENIE	TERMIN WYNIKAJĄCY Z DYREKTYWY	UWAGI
	W przypadku braku porozumienia międzynarodowego i jeśli będzie wola państw członkowskich KE oceni sposoby włączenia emisji i pochłaniania z LULUCF w realizację zobowiązań Wspólnoty do redukcji emisji oraz przedstawi wniosek nowelizacji decyzji, która powinna wejść w życie od 2013 r. (ew. skoryguje podział wysiłków między poszczególnymi państwami członkowskimi).		
Art. 11 non-ETS	<u>Rejestry i główny zarządca</u> Komisja przyjmie środki konieczne do prawidłowego księgowania transakcji, które są udostępniane opinii publicznej.		
Art. 10 non-ETS	<u>Zmiany zakresu i stosowania art. 24a dyrektywy 2003/87/WE dot. jednostronnego włączenia dodatkowych aktywności i gazów</u> W przypadku włączenia dodatkowych działalności lub gazów Komisja opublikuje dane liczbowe wynikające z tego dostosowania		
Art. 14 non-ETS	<u>Sprawozdanie</u> Komisja sporządza sprawozdanie zawierające ocenę stosowania niniejszej decyzji dla konkurencyjności na szczeblu krajowym, UE i międzynarodowym. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ww. sprawozdanie.	31 października 2016 r.	

ZAŁĄCZNIK NR 3

ZADANIA WYNIKAJĄCE Z NOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE ROZPATRYWANE W PROCEDURZE KOMITOLOGII (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)

DYREKTYWA ETS				
Zadanie	Podstawa prawna	Zadanie dla Komitetu ds. Zmian Klimatu	Termin	Uwagi
	Art. 1 ust. 2b (art. 3h)	Opracowanie zharmonizowanych zasad dotyczących zastosowania definicji nowego operatora.	31.12.2010 r.	Zadanie to było w projekcie dyrektywy, jednakże zostało usunięte w wersji opublikowanej.
1.	Art. 1 ust. 11 (art. 10 ust. 4)	Przyjęcie rozporządzenia w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży uprawnień na aukcji.	30.06.2010 r.	
7,8, 12, 13, 19.	Art. 1 ust. 12 (art. 10a ust. 1)	Przyjęcie przepisów dot. rozdzielania darmowych uprawnień i uprawnień pozostających w rezerwie.	31.12.2010 r.	
5.	Art. 1 ust. 12 (art. 10a ust. 8)	Przyjęcie kryteriów selekcji projektów demonstracyjnych CCS.	31.12.2009 r.	
7.	Art. 1 ust. 12 (art. 10a ust. 13)	Określenie sektorów narażonych na ucieczkę emisji.	31.12.2009 r.	
16,17.	Art. 1 ust. 12 (art. 10c ust. 3)	Określenie wytycznych odnośnie metody przyznawania bezpłatnych przydziałów dla energetyki.	31.03.2011 r.	Termin nie wynika bezpośrednio z dyrektywy
22.	Art. 1 ust. 13 (art. 11a ust. 8)	Określenie wartości procentowej wykorzystania kredytów JI/CDM.	31.12.2011 r.	Termin nie wynika bezpośrednio z dyrektywy
22.	Art. 1 ust.13 (art. 11a ust.9)	Określenie ograniczenia korzystania z określonych kredytów JI/CDM z tytułu pewnych rodzajów projektów.	Od 01.01.2013 r.	
	Art. 1 ust. 17 (art. 14 ust. 1)	Przyjęcie rozporządzenia w sprawie monitorowania i sprawozdawczości.	31.12.2011 r.	
	Art. 1 ust. 18 (art. 15)	Przyjęcie rozporządzenia w sprawie kontroli sprawozdań, akredytacji kontrolerów i nadzoru nad nimi, oraz oceny jednostek akredytujących.	31.12.2011 r.	
	Art. 1 ust. 23 (art. 22)	Udział Komitetu w przypadku zmian załączników.		Zadanie fakultatywne
	Art. 1 ust. 25 (art. 24 ust. 1)	Włączenie przez państwa członkowskie od 2008 r. dodatkowych działalności oraz gazów, nie wymienionych w załączniku I.		Zadanie

Zadania wynikające z projektowanych regulacji dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE
(dyrektywa EU ETS, decyzja non ETS)

DYREKTYWA ETS				
Zadanie	Podstawa prawna	Zadanie dla Komitetu ds. Zmian Klimatu	Termin	Uwagi
				fakultatywne
	Art. 1 ust. 25 (art. 24 ust. 3)	Przyjęcie rozporządzenia odnośnie monitorowania i sprawozdawczości emisji pochodzących z działalności, instalacji i gazów cieplarnianych nie wymienionych w załączniku I.		Zadanie fakultatywne
	Art. 1 ust. 26 (art. 24a ust. 1)	Określenie przepisów wykonawczych dotyczące przyznawania przydziałów dla projektów nie objętych ETS.		Zadanie fakultatywne
	Art. 1 ust. 26 (art. 24a ust. 2)	Określenie przepisów wykonawczych dotyczące przyznawania kredytów dla projektów nie objętych ETS.		Zadanie fakultatywne
	Art. 1 ust. 29 (art. 29a)	Podejmowanie kroków w przypadku nadmiernych zmian cen.		Zadanie fakultatywne

DECYZJA non-ETS				
Zadanie	Podstawa prawna	Zadanie dla Komitetu ds. Zmian Klimatu	Termin	Uwagi
	Art. 3 ust. 2	Określenie rocznych przydziałów emisji na lata 2013-2020.	6 miesięcy	Termin 6 miesięcy liczony jest od momentu gdy KE będzie w posiadaniu zweryfikowanych danych odnośnie emisji.
	Art. 3 ust. 6	Przyjęcie środków określających warunki przekazywania przez państwa członkowskie części swoich rocznych przydziałów emisji.	Brak	
	Art. 11 ust. 3	Przyjęcie środków umożliwiających wdrożenie art. 11 ust. 1 i 2 dotyczącego rejestru i głównego zarządcy.	Brak	

HARMONOGRAM REALIZACJI ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANYCH REGULACJI DOTYCZĄCYCH EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W UE (DYREKTYWA EU ETS & DECYZJA NON ETS)

Numer zadania	Nazwa zadania	2009												2010												2011												2012				
		9, Kw 1		2009, Kw 2		2009, Kw 3			2009, Kw 4			2010, Kw 1			2010, Kw 2			2010, Kw 3			2010, Kw 4			2011, Kw 1			2011, Kw 2			2011, Kw 3			2011, Kw 4			2012, Kw 1		2012, Kw 2			20	
		lut	mar	kwi	maj	cze	lip	sie	wrz	paź	lis	gru	sty	lut	mar	kwi	maj	cze	lip	sie	wrz	paź	lis	gru	sty	lut	mar	kwi	maj	cze	lip	sie	wrz	paź	lis	gru	sty	lut	mar	kwi	maj	cze
1	Aktywne uczestnictwo w procesie tworzenia rozporządzenia o aukcjach.			2009-06-01							2009-12-31																															
2	Prace przygotowawcze do stworzenia krajowej platformy aukcyjnej.			2009-06-01							2009-12-31																															
3	Podjęcie decyzji o skali i celach wydatkowania przychodów z aukcji.			2009-06-01							2009-12-31																															
4	Opracowanie sposobu gromadzenia danych o rynku węglowym i przebiegu aukcji.			2009-06-01							2009-12-31																															
5	CCS i OZE - wytypowanie listy, wybór projektów i monitoring działań KE.			2009-06-01							2009-12-31																															
6	Przygotowanie mechanizmów i procedur umożliwiających wykorzystanie dochodów z aukcji na CCS.			2009-06-01							2010-06-29																															
7	Aktywna współpraca PL z KE przy tworzeniu listy sektorów narażonych na wyciek emisji.			2009-06-01		2009-06-26																																				
8	Przygotowanie wykazu wszystkich instalacji w PL z sektorów narażonych na wyciek emisji.									2010-01-01	2010-05-31																															
9	Oszacowanie ilości bezpłatnych uprawnień, jakie trafią do instalacji.													2011-01-03			2011-05-30																									
10	Rozważenie celowości wystąpienia do KE o rozszerzenie wykazu sektorów narażonych na ucieczkę emisji.									2010-01-01	2010-12-31																															
11	Wyciek emisji - analiza i podjęcie decyzji o rekompensowaniu sektorom energochłonnym ponoszonych kosztów.									2010-01-01	2011-03-30																															
12	Określenie wielkości emisji pochodzących z wysokosprawnej kogeneracji.			2009-06-01							2009-12-30																															
13	Stworzenie listy instalacji produkujących ciepło kwalifikujących się do otrzymywania bezpłatnych uprawnień.													2011-01-03			2011-05-30																									
14	Oszacowanie ilości bezpłatnych uprawnień jakie trafią do instalacji produkujących ciepło.													2011-01-03			2011-05-30																									
15	Oszacowanie ilości bezpłatnych uprawnień, jakie trafią do instalacji nie narażonych na ucieczkę emisji.													2011-01-03			2011-05-31																									
16	Przeprowadzenie analizy celowości wystąpienia przez PL o derogacje + określenie ilości bezpłatnych uprawnień.			2009-06-01						2009-09-30																																
17	Przygotowanie krajowego planu inwestycyjnego w przypadku wystąpienia o derogacje.			2009-07-01							2010-02-26																															
18	Opracowanie sposobu monitorowania inwestycji w ramach krajowego planu inwestycyjnego.									2010-03-01	2010-12-31																															
19	Aktywny udział w procesie tworzenia ogólnospółnotowych wskaźników (benchmarków).			2009-06-01							2010-12-31																															
20	Koordinacja opracowywania zasad bezpłatnych przydziałów dla elektroenergetyki z innymi państwami UE.					2009-09-01					2010-12-31																															
21	Opublikowanie i przekazanie KE wykazu wszystkich instalacji objętych systemem EU ETS.													2011-01-03			2011-09-30																									
22	Oszacowanie poziomu wykorzystania przez polskie instalacje jednostek CER/ERU w okresie 2008-2012.									2010-01-01	2010-12-31																															
23	Przekazanie KE wykazu instalacji wnioskowanych do wyłączenia z systemu i wskazanie równoważnych środków.													2010-09-30			2011-09-30																									
24	Wyłączenie małych instalacji - ocena czy emisja z wyłączonych instalacji nie przekracza progu 25 000 ton.																2011-09-30																					2012-05-31				
25	Zebranie informacji o wielkościach zweryfikowanych emisji z instalacji włączanych od 2013 r. do EU ETS.									2010-01-01	2010-11-02																															
26	Oszacowanie konieczności pozyskania jednostek CER/ERU przez PL.													2010-08-02			2011-07-31																									
27	Ustanowienie stosownych mechanizmów pozyskiwania jednostek CER/ERU i ich sprzedaży innym krajom.													2010-08-02			2011-12-30																									
28	Przygotowanie kryteriów dla dopuszczonych jednostek JI/CDM.													2010-08-02			2011-08-31																									
29	Rozszerzenie zakresu sprawozdań wymaganych na mocy decyzji 280/2004/WE o informacje o emisjach GHG.																2011-09-30																								2012-05-31	
30	Ustanowienie mechanizmów kontroli emisji krajowej z non-ETS i stworzenie planu działań korygujących.													2011-01-03			2011-06-30																									
31	Oszacowanie możliwości i potrzeby generowania kredytów z projektów - art. 24a dyrektywy.													2011-01-03			2011-12-30																									
32	Wprowadzenie mechanizmów umożliwiających zarządzanie ewentualnymi projektami - art. 24a dyrektywy.													2011-01-03			2011-12-30																									
33	Określenie potrzeby włączenia LULUCF do zobowiązań Wspólnoty.									2010-01-01	2011-06-30																															